

Riksdagen

Stenografiska uppteckningar

vid EU-nämndens sammanträden

2006/07:30

Stenografiska
uppteckningar
2006/07:30

Fredagen den 8 juni

1 § Rättsliga och inrikes frågor

Justitieminister Beatrice Ask

Återrapport från ministerrådsmöte den 19 och 20 april 2007

Information och samråd inför ministerrådsmöte den 12 och 13 juni 2007

Anf. 1 ORDFÖRANDEN:

God morgon! Då förklarar jag dagens sammanträde öppnat. Vi ska gå in på dagens agenda och släpper in justitieministern i salen. Då har vi justitieministern med medarbetare på plats. Vi hälsar er välkomna. Vi ska gå in på den gula agendan, punkt 1. Där har vi först återrapporten från ministerrådsmötet den 19–20 april. Där är en ganska diger bibba utsänd. Jag lämnar ordet till justitieministern ifall hon vill kommentera detta.

Anf. 2 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Tack för det. Först vill jag naturligtvis beklaga att det fortfarande saknas en hel del dokument till flera punkter. Jag får försöka hålla mig till den information som vi har nuläget och så får vi komplettera inför RIF-rådet tisdag och onsdag om det skulle dyka upp något mer. Jag räknar dock med att den information som jag har är den som kommer att finnas tillgänglig inför RIF-rådet.

Innan återrapporteringen vill jag också informera om det första möte på ministernivå som vi har haft i den informella så kallade framtidsgruppen. Det var ett möte som hölls Eltville i Tyskland den 21 maj. I framtidsgruppen ingår ministrarna med ansvar för inrikesfrågor från Tyskland, Portugal, Slovenien, Frankrike, Tjeckien, Sverige, Spanien och Storbritannien samt kommissionären Frattini. Gruppen har tillkommit på tyskt initiativ, och den ska lägga fram en rapport om sin syn på det framtida inrikes samarbetet inom EU under hösten 2008. Det var jag och migrationsminister Tobias Billström som deltog.

Den här gruppens arbete är fortfarande i sin inledning, och det första mötet ägnades åt en mer allmän diskussion om framtiden för inrikessamarbetet. Man kan konstatera att vi är ense om att det behöver vidtas olika åtgärder för att förbättra vårt samarbete men att åsikterna naturligtvis skiftar mer när det gäller att lägga fast prioriteringar inför framtiden.

För egen del pekade jag bland annat på behovet av förbättrade beslutsprocedurer i tredje pelaren. Jag tog upp hur de utökade budgetmedlen för RIF-samarbetet måste användas på bästa sätt och framförde också

Sveriges synpunkter på ett utvecklat gränskontrollsamarbete baserat på nationella myndigheter understödda av EU:s gränsbyrå Frontex. En nyckelfråga för mig är också hur informationsutbytet inom EU ska utvecklas på längre sikt.

Nästa möte med den här gruppen äger rum den 25 juni, men gruppens arbete kommer att tas upp vid en informell middag redan den 11 juni, kvällen före RIF-rådet. Ordförandeskapet ska då informera samtliga ministrar, alltså även de som inte är med i den här gruppen, om vad vi diskuterade i Eltville.

När det sedan gäller RIF-rådet i Luxemburg den 19–20 april 2007, nåddes en politisk överenskommelse om rambeslutet om bekämpande av rasism och främlingsfientlighet. Vissa medlemsstater har fortfarande parlamentariska granskningsreservationer.

Vidare fanns flera civilrättsliga instrument på dagordningen. Bland dem föranledde förordningen om Rom III en lång diskussion om främst förslagen om lagvalsregler. Med riksdagens stöd föreslog Sverige en revidering av de riktlinjer för de fortsatta förhandlingarna som ordförandeskapet föreslagit, och Sveriges förslag accepterades av de andra medlemsstaterna. I riktlinjerna sägs därför inte längre att de fortsatta förhandlingarna ska föras med inriktning mot antagande av enhetliga lagvalsregler utan endast att man ska diskutera frågan om lagvalsregler ytterligare och att förhandlingarna i den delen fortsätter.

Avslutningsvis kan jag också nämna att rådet kunde ge en politisk signal om att det var redo att godkänna förordningen om inrättande av grupper för snabba ingripanden vid gränserna, Rabbit. Europaparlamentet har godkänt förslaget, och förordningen kommer att antas formellt vid RIF-rådet den 12–13 juni. Vi kommer alltså att ha ett operativt instrument på plats i början av sommaren.

Anf. 3 HILLEVI LARSSON (s):

Jag vill säga att jag tycker att det är mycket glädjande att ministern står upp för det svenska förslaget att avvisa det här med gemensamma lagvalsregler för skilsmässor. Jag hoppas bara att vi står fast vid den här linjen även framöver, och jag är väldigt förvånad över de andra länderna, till och med de nordiska länderna. Det är klart att de har invändningar, men de är inte beredda att ställa frågan på sin spets som Sverige har gjort. Jag tycker att det är väldigt glädjande, och jag hoppas att fler länder ansluter sig så småningom.

Anf. 4 ULF HOLM (mp):

Fru ordförande! Jag är också förvånad över att Sverige fick stå ensamt, men ministern tycks ju ha gjort ett gott jobb. Dock förstår jag faktiskt inte utkomsten av det här beslutet. Det kan man inte riktigt läsa sig till. Det finns ju en bilaga 3. Jag vet inte om det är en parlamentarisk reservation eller bara en förklaring till vad Sverige driver. Uppenbarligen har vi gått med på en politisk överenskommelse. Men jag förstår inte om vi fick igenom vad vi ville eller inte.

Anf. 5 ORDFÖRANDEN:

Jag kan för nämndens del bara säga att vi ju var överens i detta rum om just att vi hoppades att justitieministern skulle stå på sig, om jag

uttrycker det lite slarvigt. Därom fanns det enighet i nämnden när vi samrådde. Det fanns inte någon explicit reservation i övrigt.

2006/07:30
8 juni

Anf. 6 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Jag har en mycket bestämd uppfattning i den här frågan. Hillevi Larsson kan vara lugn. Vi kommer att driva på. Vad vi kom överens om, Ulf Holm, är att vi fortsätter förhandla vidare, men det finns inga låsningar åt något håll. Min bedömning är också att fler medlemsstater med tiden kommer att inse problematiken. När man konkretiserar själva konsekvensen blir det uppenbart. Jag har en känsla av att det kanske tar lite tid innan man når dit, men när man diskuterar man mot man har jag ändå en känsla av att man ser problematiken.

Sedan kan man vända på det och säga att vi också måste utröna varför man är så angelägen. Det där finns det anledning att pröva. Det är ju så att de här frågorna är väldigt medborgarnära, och det finns anledning att diskutera dem fram- och baklänges. Jag tycker därför att det är bra att diskussionerna fortsätter, men det är viktigt att vi har en väldigt tydlig markering. Det råder ingen tvekan om att Sverige inte kommer att gå med på några försämringar av de principer som vi har slagit fast här hemma när det gäller rätten till skilsmässa.

Anf. 7 ORDFÖRANDEN:

Kan vi då lägga den rapporten till handlingarna? Svaret är ja.

Då går vi in på information och samråd inför kommande rådsmöte i de frågor som justitieministern ansvarar för. Vi kommer som sagt att hoppa över ett antal frågor nu, och det gör vi för att återkommer till dem med statsrådet Billström. Den första Askfrågan är punkt 3, Europol. Där har EU-nämnden informerats tidigare, i april. Förslaget till beslut är utsänt i den stora bunten. Det har sedan dess även behandlats i Coreper.

Anf. 8 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Tack för det. Som vi tidigare har informerat nämnden om står Sverige bakom det förslag som lagts fram om att omvandla Europokonventionen till ett rådsbeslut. På det sättet ska det bli lättare att besluta om förändringar för Europol. Med den konvention vi har i dag tar det flera år innan en ändring kan träda i kraft. Ni har fått ett utförligt skriftligt underlag, och jag vill bara kort informera om de viktigaste förhandlingsfrågor som har bäring på de beslut som ska fattas i rådet.

Under den första punkten siktar ordförandeskapet på en politisk överenskommelse om texten i kapitel 1, som rör Europols mandat och uppgifter. Sverige har i förhandlingarna stött de föreslagna utvidgningarna av Europols mandat och uppgifter. Sverige har också stött åtgärder som säkerställer att medlemsstaterna får tillräckligt inflytande över verksamheten och att Europol ska fortsätta att fokusera på sin huvuduppgift; att samla in och analysera underrättelseinformation om de grävsta gränsöverskridande brotten. Vi kommer att behöva återvända till inledningskapitlet när hela förslaget till rådsbeslut har förhandlats färdigt.

Under den andra punkten vill ordförandeskapet anta rådsslutsatser angående den del av förslaget som berör Europols framtida finansiering. Den frågan har varit en allvarlig stötesten. Den rör ju inte bara pengar utan påverkar också verksamheten väldigt konkret.

Enligt rådets inriktningsbeslut i december förra året skulle beslutet föregås av en noggrann analys av konsekvensen av att införa gemenskapsfinansiering. De analyser som hittills har presenterats tyder tyvärr på att det blir svårt att upprätthålla budgetneutralitet och undvika att verksamheten påverkas negativt. Det har till stor del att göra med att EU-regelverket inte är anpassat till organ som bedriver den typ av verksamhet som Europol gör. Europols egna regler är däremot skraddarsydda för ändamålet. De närmare detaljerna kring detta finns i det skriftliga underlaget.

Medlemsstaterna, inklusive ordförandeskapet, har därför stått enade i uppfattningen att vi bör behålla nuvarande finansieringsform, det vill säga finansiering av medlemsstaterna och Europols egna tjänsteföreskrifter och immunitetsregler, tills EU:s regelverk hunnit anpassas.

Ordförandeskapets senaste förslag till rådsslutsatser går i en något annorlunda riktning och innebär att man i större utsträckning låser sig för en gemenskapsfinansiering. Eftersom inga nya fakta eller analyser har kommit som stöder en sådan omsvängning kommer Sverige, sannolikt i gott sällskap av många andra medlemsstater, att ifrågasätta sådana skrivelser. Vi förordar att beslutet om en ändring av finansieringsformen och personalregelverket ska fattas först när man har ett säkert underlag om kostnaderna och när det finns trovärdiga förslag till ändringar av EU:s regelverk som gör att det passar Europols verksamhet.

En god med sak med förseningen kan vara att det ger mer tid till att ta fram det här underlaget. Sverige kan därför stödja att tidpunkten för antagandet av rådsbeslutet skjuts fram till nästa sommar. Beslutet är inte tänkt att träda i kraft förrän den 1 januari 2010.

Anf. 9 JACOB JOHNSON (v):

Både under rättsliga frågor och inrikes frågor har ju Vänsterpartiet, kan man säga, en principiell kritik i många avseenden. Den handlar om att det här driver mot för mycket överstatlighet. Jag kommer på ett antal punkter under dagens sammanträde att anmäla avvikande mening. Jag kommer att göra det rent allmänt, kan man säga, men också specifikt vad gäller Europolärendet här i dag, den här första frågan. Vi är emot utvidgningen av mandatet. Det är ett steg mot en överstatlig polisorganisation.

Vi tycker att det är olyckligt att man slopar kravet på det här med den gränsöverskridande organiserade brottsligheten. Vi vill hellre ha ett samarbete mellan Europol och svenska polismyndigheter så att Europol måste kontakta svensk polis innan man kan agera. Vi anmäler avvikande mening.

Anf. 10 ORDFÖRANDE:

Det är noterat.

Anf. 11 ULF HOLM (mp):

Jag har i princip samma invändning som föregående talare, Jacob Johnson, och vill anmäla avvikande åsikt.

Jag tycker att det är lite märkligt att man, som det står i underlaget, godkänner texten och i efterhand ska kontrollera vad som egentligen står i den. Det står att den får granskas igen mot bakgrund av resultatet av förhandlingarna. Jag tycker att man borde läsa texten först och granska

Anf. 12 ORDFÖRANDEN:
Jag noterar det.

Anf. 13 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Jag uppfattar inte – och det är inte heller så – att det blir någon mer överstatlighet med de nya reglerna. Det är min bedömning.

Att man går tillbaka till ursprungsartikeln efter förhandlingarna beror på att det när man har förhandlat om alla detaljer och delar finns anledning att gå tillbaka och kolla så att allting hänger ihop. Det fungerar inte annars. Rätt var det är far det i väg när man förhandlar i en enskild fråga. Det är viktigt att det hela stämmer överens. Det här har mer att göra med hur man måste arbeta, så jag är inte så bekymrad över det. Jag är rätt angelägen om att det här faktiskt håller ihop; det är viktigt.

Men det är inte någon överstatlighet, och jag tror att vi är överens om att vi inte vill ha en överstatlighet när det gäller polisorganisationen. Jag har inte heller sett några sådana tendenser i detta.

Anf. 14 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar sammanfattningsvis att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende. Jag noterar avvikande mening från v och mp.

Punkt 4 handlar om införlivande av Prümfördraget. Det har varit saksamråd i justitieutskottet om detta den 21 mars. Frågan var senast uppe här i nämnden den 13 februari. Det här är en beslutspunkt om utkast till rådsbeslut, som är utsänt.

Anf. 15 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Vid RIF-rådet den 15 februari 2007 nåddes en politisk principöverenskommelse om att integrera Prümfördragets tredje paragrafer i EU:s rättsordning med undantag av artikel 25 om ingripande över gräns vid överhängande fara i EU:s rättsordning. Integreringen omfattar alltså inte förstaparagraferna, det vill säga reglerna om åtgärder mot olaglig migration och reglerna om flygvakter.

Efter överenskommelsen har texten omarbetats i flera omgångar, och nu är avsikten att vid RIF-rådet nå en politisk överenskommelse om texten. Som vi tidigare har framfört till nämnden ser jag positivt på många av åtgärderna i Prümfördraget. Målsättningen måste vara att EU:s medlemsstater omfattas av samarbetet. Därför ställer Sverige sig positivt till förslaget att integrera delar av Prümfördraget i EU.

Sverige har mot den bakgrunden valt att vara medförslagsställare till förslaget tillsammans med 14 andra medlemsstater: Belgien, Bulgarien, Spanien, Tyskland, Frankrike, Luxemburg, Nederländerna, Österrike, Slovenien, Slovakien, Italien, Finland, Portugal och Rumänien. Ni har fått ett utförligt skriftligt underlag, och vi har vid ett antal tillfällen i vintras diskuterat förslaget till rådsbeslut med EU-nämnden.

Jag vill ändå upprepa det som jag ser som de viktigaste fördelarna. I dag är det en resurs- och tidskrävande uppgift att ställa förfrågningar till

alla andra länder där man av någon anledning tror att en viktig uppgift kan finnas. Genom rådsbeslutet kommer vi i stället att genom direkttillgång till andra medlemsstaters register omedelbart kunna kontrollera om fingeravtrycket eller DNA-profilen finns i något annat medlemsland. Om man får en matchning får man sedan gå vidare enligt gällande principer om uppgiftsutbyte för att få besked om vilken person som kan ha lämnat spåren.

Det här så kallade *hit/no hit*-systemet innebär en avsevärd förenkling när det gäller att få besked om ifall andra medlemsstater över huvud taget har någon uppgift som det är värt att be om hjälp med att få ut. Det är alltså en klar förbättring för brottsbekämpningen utan att den enskildes rättssäkerhet försämras.

Det andra som jag vill framhålla är möjligheten för medlemsstaterna att medge att andra staters tjänstemän får agera på det egna territoriet vid gemensamma insatser i enlighet med artikel 17 i rådsbeslutet. Det är inte aktuellt att nu ta ställning till om Sverige ska använda sig om den möjlighet som den frivilliga artikeln ger. Den frågan kommer regeringen att återkomma till i proposition inför antagande av rådsbeslutet.

Jag vill ändå ta tillfället i akt att säga något om hur jag skulle vilja se tillämpningen av artikeln för svensk del. Först vill jag klargöra vad artikeln om Sverige tillämpar den skulle innebära för skillnad jämfört med dagens bestämmelser.

I dag får utländsk polis endast biträda svensk polis. Utländsk polis får alltså inte på något sätt ingripa eller vidta åtgärder. Det gäller oavsett om den utländska polisen står under svensk polis ledning eller inte. Utländsk polis kan till exempel endast närvara vid ett förhör och endast peka ut personer vid idrottsevenemang. Jag vill understryka att utländska poliser enligt gällande lagstiftning i princip inte har någon annan status än vad gemene man har.

Om vi skulle välja att utnyttja artikel 17 skulle det ges möjlighet för utländsk polis att aktivt delta vid en insats som Sverige har begärt hjälp med. Dansk eller kanske brittisk polis skulle alltså sida vid sida med svensk polis kunna mota bort huliganer vid en match. Finsk polis skulle under svenskt befäl och i närvaro av svensk polis kunna inleda ett förhör på finska med en finsk misstänkt.

Jag skulle alltså vilja att utländsk polis som deltar i en insats i Sverige blir jämställd med svensk polis under insatsen och under svenskt befäl – något som i dag inte är möjligt.

Jag understryker att artikeln är frivillig. Den är inte bara frivillig i meningen att varje medlemsstat själv avgör om man vill tillämpa artikeln utan den är även frivillig när det gäller hur den ska tillämpas i varje enskild medlemsstat. Artikeln pekar ut två olika alternativ, nämligen att man låter tjänstemännen utöva befogenheter enligt värdstatens lagstiftning eller att man låter tjänstemännen utöva befogenheter enligt den sändande statens lagstiftning.

För svensk del kan vi endast tänka oss det första alternativet. Jag ser däremot ingen anledning att ändra i artikel 17 eftersom jag inte vill begränsa andra medlemsstaters möjligheter att själva välja andra vägar för genomförandet av artikeln.

Om vi väljer att tillämpa artikeln kan jag endast tänka mig en ordning som innebär att utländsk polis står under svenskt befäl, agerar i närvaro av svensk polis och lyder under svensk lag. Det får man inte göra i dag.

Vi har redan i dag genom Schengenregelverket för vissa begränsade situationer överlämnat myndighetsutövning till utländska tjänstemän. Det handlar då endast om gränsöverskridande förföljande och övervakning där utländska tjänstemän helt självständigt kan besluta att fortsätta ett förföljande eller en övervakning på svenskt territorium. Motsvarande självständigt agerande är det inte tal om i det här fallet eftersom artikel 17 handlar om planerade gemensamma insatser och ingenting annat.

Vi behöver inte i dag ta ställning till om vi vill tillämpa den eller inte. Det som ska beslutas vid rådsmötet är en politisk överenskommelse om texten i förslaget till rådsbesluten om integrering av Prümfördraget. Därefter vidtar den parlamentariska behandlingen i respektive medlemsstat. Ett formellt rådsbeslut fattas när samtliga medlemsstater har kunnat lyfta sina parlamentsreservationer.

När regeringen slutligen återkommer till riksdagen med en proposition inför själva antagandet är det min förhoppning att regeringen kommer att söka riksdagens stöd för att tillämpa artikel 17 på det sätt som jag har försökt beskriva. Inom Regeringskansliet har vi påbörjat förberedelserna för de lagändringar som kan komma att krävas i Sverige, och ett utkast till godkännandeproposition håller på att utarbetas inom Justitiedepartementet.

Anf. 16 MARYAM YAZDANFAR (s):

Ordförande! Vi socialdemokrater är varma anhängare av ett europeiskt samarbete för brottsbekämpning. Samtidigt är vi oroliga för det här förslaget, för det öppnar för att utländsk polis kan ägna sig åt myndighetsutövning i Sverige. Det tycker vi är principiellt fel. Myndighetsutövning på svenskt territorium ska skötas av svenska myndigheter.

Därför anmäler jag i enlighet med tidigare avvikande mening från Socialdemokraterna.

Anf. 17 ORDFÖRANDEN:

Det noteras.

Anf. 18 HILLEVI ENGSTRÖM (m):

Fru ordförande! Till skillnad mot Socialdemokraterna tycker vi att det är viktigt att stärka brottsbekämpningen. Vi vet alla att brottsbekämpningen numera inte är nationell utan gränsöverskridande.

Jag skulle tycka att det var intressant att få ministerns svar på hur samarbetet i Europa bland de medlemsstater som redan i dag har anslutit sig till Prüm har varit. Jag tänker på Tyskland och Österrike till exempel. Vilka resultat har man sett så här långt? Kan ministern utveckla detta lite grann?

Jag har ytterligare en fråga. Under tidigare mandatperiod fick vi i justitieutskottet en ganska noggrann redovisning av fotbolls-VM. Den förra justitieministern var positiv till de svenska polismän och poliskvinnor som var med i Tyskland under fotbolls-VM. Det gällde också poliser från de andra medlemsstaterna. Detta kunde förhindra grova allvarliga brott, huliganism och även annan typ av brottslighet.

Såvitt jag har förstått kan vi i Sverige inte använda oss av den här möjligheten när vi har ett evenemang i form av ett toppmöte eller ett fotbollsevenemang om vi inte går vidare med den här typen av samarbete. Jag skulle vilja höra ministrarnas syn på detta. Är det en riktig analys att det som svenska poliser gjorde i Tyskland förra året omöjliggörs om vi inte kan gå vidare i Prümsamarbetet?

Anf. 19 ULF HOLM (mp):

Brottsbekämpning är fruktansvärt viktigt. Det är sant som ministern säger – att den är mer och mer gränsöverskridande. Men det finns ett annat samarbete som man kanske skulle ägna sig mer åt, nämligen Interpol. Det är en väldig begränsning att säga att världen är lika med EU. Det finns en värld utanför EU också, som man tycks glömma i de här frågorna.

Vi anser från Miljöpartiets sida att Prümartikeln är helt fel väg att gå. Det är trevligt att höra att ministern pratar om hur *hon* vill tolka detta. Det är ju inte bara ett land, utan flera länder som ska tolka det här. Ministern kommer inte att sitta som justitieminister i Sverige i 100 år framåt. Det kan komma efterträdare. Då är det andra som ska tolka det här enligt sitt sätt att se, och jag är inte överens med Beatrice Ask om att det blir hennes tolkning som är den som gäller.

Man öppnar för utländska poliser att bedriva myndighetsutövning i Sverige, och det kan öppna för mycket. Favoriten att ta upp är fotbollsmatcher. Man borde tänka på att vi ska inneha ordförandeskapet i EU 2009, och man kanske då ska försöka förhindra Göteborgskravallerna med hjälp av tyska poliser som kommer hit och ska agera. Jag tror inte att det är särskilt bra. Jag tror inte heller att det har särskilt stor acceptans bland svenska medborgare. Vi från Miljöpartiets sida anmäler avvikande åsikt.

Jag är också förundrad över att en moderatledd regering väljer att lägga fram och beslut om detta med tanke på att man inte kan se konsekvenserna av lagstiftningen. Förra mandatperioden fanns det en hel del reservationer om att hela lagstiftningen i Sverige skulle ligga på bordet när man beslutar om det. Nu väljer den moderatledda regeringen att göra exakt samma sak som man kritiserade s-regeringen för under förra mandatperioden. Man vet inte vilka effekter när det gäller till exempel polisdatalagen och dataskyddsbestämmelser som måste ändras.

Jag tycker att detta är anmärkningsvärt. Jag skulle gärna vilja att man först utredde alla konsekvenser av lagstiftningen och sedan vände sig till riksdagen för att godkänna den eller inte. Det vore konsekvent och klädsamt för regeringen.

Anf. 20 ORDFÖRANDEN:

Jag har noterat den avvikande meningen från mp.

Anf. 21 JACOB JOHNSON (v):

Också jag hänvisar till saksamrådet där vi anmälde en avvikande mening från Vänsterpartiets sida. Jag hävdar det även här, bland annat därför att vi är villiga och positiva till att utveckla samarbetsformerna mellan staterna. Men vi stöder inte medgivande av direktåtkomst till svenska register för utländska myndigheter.

Jag är glad över att det finns många varma anhängare av brottsbekämpningen. Jag tycker att det är viktigt att ha klart för sig att artikeln är frivillig. Det handlar inte om ifall Sverige ska tillämpa den eller inte vid det här laget, utan det handlar om att det ska finnas möjligheter för medlemsstater att be om andra medlemsstaters hjälp vid speciella evenemang. Sedan bestämmer respektive medlemsstat själv vilka regler som ska gälla i det samarbete man vill ha i en sådan situation.

Till Ulf Holm kan jag säga att det inte är min tolkning som kommer att gälla, utan det är den lagstiftning som Sveriges riksdag kommer att lägga fast som kommer att bestämma vilken möjlighet man ska ha att använda reglerna.

Hillevi Engström tog upp erfarenheterna från fotbolls-VM och hur andra Prümstater redan har använt delar av regelverket. Vad gäller informationsutbytet kan man säga att det är ganska fantastiska siffror när man ser vad man har kunnat åstadkomma genom ett snabbt informationsutbyte. Exempelvis har Österrike och Tyskland – tror jag att det var – lyckats reda ut ett antal komplicerade fall den vägen.

Det är naturligtvis väldigt bra att man får den möjligheten. Erfarenheterna av samarbetet vid idrottsevenemang, bland annat den svenska polisens deltagande i fotbolls-VM, är väldigt positiva. Den kunskap som man har med sig av de egna aktörerna är väldigt viktig för att polisen ska kunna bedriva ett bra arbete och att man ska få bra situationer, inte bråk och problem i onödan.

Det som kan förvåna mig lite grann är att en del partier redan i det här läget är beredda att fransäga sig den möjligheten. Jag har för närvarande ganska intensiva diskussioner med Riksidrottsförbundet och fotbollsklubbarna i det här landet om de väldigt stora bekymmer vi har vid stora evenemang. De ligger på och vill ha väldigt många förändringar för att man lite tuffare ska angripa den typ av läktarvåld och annat som finns och som man är bekymrad över. Man har också väldigt mycket kontakter med klubbar utomlands för att ta del av deras erfarenheter. Från deras sida tror jag att det är ganska naturligt att tycka att vi ska använda den kompetens som finns.

Men det som är självklart, och det försökte jag tydliggöra, är att det inte är utländska poliser lite hur som helst som ska kunna agera i Sverige, utan det är om vi skulle begära att någon skulle komma hit. Då är alla insatser under svensk polis ledning och under svensk lag. Det handlar inte om några fria försök till att använda annan typ av maktutövning i Sverige, utan det handlar om mycket specificerade insatser. Men vi får som sagt återkomma till det.

Det är inte heller så att jag har något problem med tidigare reservationer vad gäller beslut kring rambesluten. Vi arbetar för att ta fram lagförslag och annat. När riksdagen så småningom ska ta sig an detta hoppas jag att vi ska ha ganska så välbyggt underlag över konsekvenserna att presentera för riksdagen. Det är min ambition. Även om det finns en del övrigt att önska vad gäller konstitutionen kommer vi att anstränga oss för den delen.

Vad vi nu ska fatta beslut om på ministerrådet är om vi är positivt inställda till ett mer effektivt informationsutbyte. Det tycker jag är viktigt. Det handlar också om den paragraf som innebär att medlemsstater, om

man så önskar utifrån egen lagstiftning, faktiskt kan begära hjälp i vissa situationer av utländsk polis. Det är någonting som den svenska regeringen är positiv till.

Anf. 23 MARYAM YAZDANFAR (s):

Justitieministern väljer att beskriva den bästa av världar, och det är bra och fint. Men precis som Ulf Holm säger kommer Beatrice Ask inte att vara justitieminister i 100 år, och förmodligen kommer vi inte att leva i den bästa av världar för resten av våra liv heller.

Det här handlar om en principiell hållning. Vi har ingenting emot ett polisiärt samarbete. Vi tycker att det nordiska polisiära samarbetet är utmärkt, och vi tycker att polisen ska samarbeta mer med andra poliser i andra stater. Men det handlar om den principiella hållningen att myndighetsutövning i Sverige ska skötas av svenska myndigheter. Vi vill inte ens öppna för att ha det valet att kunna släppa in utländska myndigheter att utöva makt på svenskt territorium i Sverige.

Anf. 24 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m):

Fru ordförande! Jag blir lite fundersam när jag hör resonemanget runt bordet av det skälet att det verkar som att vi har olika underlag och framför allt att vi uppfattar justitieministern olika. Jag hörde sällsynt tydligt att

1. det måste vara en planerad åtgärd,
2. det ska vara på svensk begäran,
3. det ska vara under svensk myndighetsutövning och
4. vi ska ta det i en proposition i Sveriges riksdag.

Om jag har fel på de punkterna skulle jag vara tacksam om justitieministern kunde korrigera mig. Det är definitivt inte den bild jag får när jag hör oppositionens resonemang.

Jag vågar påstå att vanliga människor som går på en fotbollsmatch, barnfamiljer exempelvis, förfäras över de påhopp som man kan bli föremål för. Det är det så kallade läktarvåldet som har spridit ut sig. Det gäller också kravaller i samband med demokratiska möten som vi har i de olika länderna där människor kommer i kläm.

Därför måste jag säga att det är glädjande att det här förslaget nu kommer fram så att vi faktiskt kan använda gemensamma krafter för att bekämpa gemensamma fiender. Jag tror inte att oppositionen är inne på att vi ska låta de här härja fritt.

När de svenska resurserna kan få förstärkning under svensk myndighetsutövning är det direkt stötande om man inte vill ta tag i detta och göra en gemensam åtgärd.

Jag vill återgå till det jag sade utgångspunktsmässigt: Om jag har uppfattat det fel ska jag i så fall lyssna med bägge öronen.

Anf. 25 MIKAEL CEDERBRATT (m):

Fru ordförande! Som justitieministern vet är jag, när jag inte sitter här, polis. Om jag ska tolka justitieministerns sätt att uttrycka sig skulle jag alltså kunna gå i dubbelpatrull med en tysk kvinna eller man, polis,

Anf. 26 ULF HOLM (mp):

Bengt-Anders Johansson sade att vi tycks höra olika saker. Det är därför vi har demokrati med olika partier med olika infallsvinklar. Man ska inte bara sitta med kompisar och säga ja till allt, utan man behöver ventilera en del åsikter, höra och bryta olika argument utifrån olika utgångspunkter. Alla människor har olika utgångspunkter, och det är väldigt viktigt att betona det.

Det som jag förvånas över är att man trots allt ska göra en politisk överenskommelse som är bindande för Sverige. Att vi i det fallet inte har med en lagstiftning på hur det kommer att se ut i verkligheten har justitieministern under förra mandatperioden mycket kraftigt agerat och pratat emot i till exempel riksdagen. Jag har många gånger röstat för sådana reservationer från Moderaterna därför att jag tycker att det principiellt är en väldigt viktig sak att veta vilken lagstiftning man får om man går med på ett EU-beslut.

Även om det är frivilligt – det låter väldigt bra – öppnar det för att medlemsstater kan börja agera. EU håller med om att man ska agera tillsammans. Jag tror att utvecklingen kommer att bli sådan om några år att det i princip tvingas till att man ska agera på sådana saker därför att utvecklingen går i den riktningen. Det är därför jag tycker att det är så viktigt att Sverige sätter ned foten ordentligt och agerar mot detta.

Anf. 27 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Bengt-Anders Johansson och Mikael Cederbratt har förstått alldeles rätt. Det är naturligtvis så att det jag ser framför mig är att en svensk polis kan ha en utländsk kollega bredvid sig, och det är den svenska polisen som för befälet och tar de beslut om behöver tas. Men den andra behöver inte stå med bakbundna händer och bara titta på utan kan hjälpa till om det skulle behövas. Man använder den utländska kollegans hjälp i en situation då vi själva har begärt att få den hjälpen och enligt de regler som gäller.

Till Ulf Holm vill jag säga att det som ligger på vårt bord handlar inte om några bindande överenskommelser utan det öppnar för en möjlighet, om Sveriges riksdag så vill, att begära hjälp från annan polismyndighet, ingenting annat. Det är en väldig skillnad mot de rambeslut och annat som vi har diskuterat i olika avseenden många gånger och där det är viktigt att det finns en lagstiftning framme.

Det är inte heller så att det i dag är omöjligt för medlemsstaterna att agera på det här området och att detta skulle vara ett öppet steg. Det är många medlemsstater som redan i dag har den typen av regler. Vad det här säger är att man kan ha det och hur det skulle kunna utformas. Jag tror som sagt att det är en möjlighet som man har stort behov av och som kan utformas rätt. Vi behöver återkomma till det.

Vi kommer att återkomma till frågan hur Sverige ska använda den här artikeln och om vi ska göra det. Om jag förstod rätt den rapport som jag fått från justitieutskottets överläggningar om detta lade Socialdemokraterna fram ett förslag som i sak innebär exakt det som jag har berättat om. Där står det att man tycker att det borde finnas en möjlighet för en

medlemsstat att i egenskap av värdmedlemsstat i enlighet med sin nationella lagstiftning och med den utsända medlemsstatens medgivande ge tjänstemän från den utsända medlemsstaten rätt att utöva verkställande befogenheter i samband med gemensamma insatser, och så vidare.

I sak har jag en känsla, åtminstone utifrån den rapport som jag ha fått från justitieutskottet, av att man vill ha en diskussion om det formella, i vilken paragraf vad som ska stå. Jag tycker att det är väldigt bra om vi fortsätter att koncentrera oss på vad det är i sak som vi vill åstadkomma. Formfrågor är otroligt viktiga, men att skapa oenighet utifrån att man inte är överens om vilken paragraf det ska vara är inte alltid så klokt.

Det är dessutom så att den här möjligheten att ändra i formfrågan föreligger inte i det här ärendet av det enkla skälet att det är ett antal medlemsstater som redan har ingått en överenskommelse och sedan har fört in den för att få det till att bli en EU-överenskommelse. Att riva upp en överenskommelse mellan ett antal medlemsstater som har ingått den för länge sedan efter de långa förhandlingar som har varit är kanske att ta i, även om man kanske kan ha goda skäl för det.

Jag tror att det viktiga är att koncentrera sig på innehållet. Då innebär det förslag som rådsrådet ska ta ställning till en möjlighet för ett medlemsland att, om man så vill, ta hjälp från ett annat land och att man då får utforma regler för det själv. Det gör vi bäst i Sveriges riksdag, och vi kommer att så småningom återkomma till det med förslag.

Anf. 28 HILLEVI ENGSTRÖM (m):

Fru ordförande! Jag kan hålla med Maryam Yazdanfar om att vi inte lever i den bästa av världar. Det är ungefär så långt jag kan hålla med. Det som blir lite obegripligt och där det blir intressant att höra vad ministern säger är att när vi diskuterade frågan i justitieutskottet hörde jag att Socialdemokraterna är väldigt mycket för ett ökat samarbete, framför allt med de nordiska länderna och utifrån de förslag som de nordiska polischeferna har lagt fram om ett utökat samarbete.

Min tolkning är den att det här förslaget om ett informationsutbyte mellan medlemsstaterna gör att man, i stället för att kontakta 26 olika medlemsstater när man till exempel har en Hagaman lös uppe i Umeå, skulle kunna kontakta de olika kontaktpunkterna och snabbt få ett besked om det över huvud taget finns DNA eller fingeravtryck registrerat och sedan gå vidare för att få tag på en person. Det skulle innebära ett utökat samarbete i syfte att rädda liv, minska lidande och få farliga personer inlåsta.

Det går inte ihop för mig hur man kan säga nej till att utöka informationsutbytet.

I den värld som inte är den bästa kan man tänka sig att även vi i Sverige skulle drabbas av en allvarlig gisslansituation. Man kan tänka sig ett nytt Beslandrama eller en allvarlig situation där svensk polis inte anser sig klara av den med vår insatsstyrka på under 100 personer och säger i stället: Vi vill ta hjälp av den finländska insatsstyrkan för att göra en inryckning för att rädda svenska människoliv. Det kan vi inte göra med nuvarande lagstiftning, såvitt jag förstår. De här enheterna arbetar redan i dag operativt tillsammans, har samma metoder och liknande vapen och praktik. Men det går alltså inte om man inte ska gå vidare med det polisiära samarbetet. Det är otroligt märkligt med den här helomvändningen

när man under tidigare mandatperiod verkligen drev på att öka polissamarbetet mellan medlemsstaterna och nu tvärtom säger att det här inte är någonting som man vill gå vidare med.

Hur ser ministern på möjligheten att ta hjälp av utländska poliser i sådana situationer operativt för att rädda svenska människoliv – det är egentligen det saken handlar om – och låsa in farliga personer? Detta säger Socialdemokraterna i princip nej till, om jag förstår det rätt.

Anf. 29 SUSANNE EBERSTEIN (s):

Jag måste säga att jag först nu börjar förstå vidden av detta. Vi har i Sverige tydligen inte tidigare haft möjlighet att klara upp brott. Vi klarar inte fotbollsmatcherna, våra tioåringar får illa om inte bulgariska polisen kommer hit och hjälper oss; allt står och faller med § 17. Från vår sida är vi glada att artikel 25 fallit, för den var ännu värre. Justitieministern och jag har haft många diskussioner om att först med tre fjärdedels majoritet i riksdagen överlåta makt till EU och sedan kasta in lagförslaget långt efteråt. Vi har då haft helt motsatta ståndpunkter.

Vi tycker att det självklart är mycket viktigt med ett ordentligt framtida samarbete över gränserna, och vi anser att det i dag finns många möjligheter till samarbete. Framför allt vill vi avvakta det lagförslag som ska komma innan vi med tre fjärdedels majoritet överför ytterligare befogenheter till EU. Det är nämligen precis det som det handlar om. Det handlar inte om frivillighet på annat sätt, utan om att vi fattar ett beslut i Sveriges riksdag som innebär att vi överför makt till EU.

Det är alltså ytterligare ett steg på vägen – rätt eller fel – men då tycker vi att ett första krav ska vara att ha med lagförslaget. Det är vår inställning.

Anf. 30 INGVAR SVENSSON (kd):

Jag vill bara kommentera detta med hanteringen av rambesluten, som Ulf Holm var inne på. Rambeslut i tredje pelaren är motsvarigheten till direktiv. Det är egentligen inga konstigheter, för inte heller när vi behandlar direktiv och fattar de beslut har vi den fullständiga följdlagstiftningen framför oss. Man kan säga att rambesluten, om de leder till lagändringar i Sverige, får en extra behandling i riksdagen, vilket direktiven inte får. Jag förstår därför inte riktigt kritiken eftersom det är samma system som i fråga om direktiven. Enda skillnaden är att vi får en extra behandling. Där finns alltså ingen sakskillnad.

Anf. 31 CECILIA WIGSTRÖM I GÖTEBORG (fp):

Fru ordförande! Jag vill kommentera det som Ulf Holm sade och som föranledde en massa fnitter och skratt. Det handlar om att detta är en demokratifråga och att vi tycker olika.

Vi må ha olika värderingar när vi fattar beslut i Sveriges riksdag och i EU-nämnden, men jag tycker att det är viktigt att vi har faktaunderlag. Det verkar som om oppositionen, framför allt Socialdemokraterna, inte riktigt förstått vad som är fakta i den här frågan och att de därför kommer till den ståndpunkt de gör.

Maryam Yazdanfar sade att hon inte vill se utländska myndigheter släppas in på svenskt territorium. Det handlar inte om att släppa in utländska myndigheter på svenskt territorium. Det handlar om att släppa in

2006/07:30

8 juni

enstaka utländska poliser, enskilda poliser, som ska agera på svenskt territorium under svenskt befäl och enligt svensk lag. I princip kan man se dem som integrerade i den svenska polismyndigheten. Det handlar inte om att släppa in utländska myndigheter på svenskt territorium.

Sedan måste jag säga att det är beklämmande att höra Susanne Eberstein säga att det inte finns möjlighet att utveckla den svenska polisens arbetssätt och effektivitet. Jag tror tvärtom att det finns mycket vi kan göra för att förbättra. Vi kan påminna oss EU-kravallerna 2001. Det var en svår situation med många hitresta bråkstakar, och svensk polis hade säkert varit hjälpt av att kunna samarbeta med utländsk polis på ett bra sätt.

Slutligen vill jag, fru ordförande, säga att nej från Socialdemokraterna, Vänstern och Miljöpartiet innebär att de också säger nej till allt det andra som ingår i överenskommelsen. Svensk polis ska inte behöva jobba på stenåldersvis, vilket de gör i dag. De måste i dag via telefon – vilket de i och för sig inte kunde på stenåldern – och pappersvägen ta kontakt med sina kolleger i Europa för att få del av DNA-register, fingeravtrycksregister och bilregister i andra länder.

Svensk polis kan i dag få del av den informationen, men det måste ske på stenåldersvis. Prümkonventionen, däremot, innebär att polisen snabbt och effektivt kan automatisera sökandet och på så sätt få fast grova svenska, eller utländska, brottslingar. Det är tråkigt att oppositionen säger nej till att ge svensk polis den effektiviseringsmöjligheten.

Anf. 32 ULF HOLM (mp):

Fru ordförande! Jag blir lite förvånad över ordvalet här – tillbaka till stenåldersvis och att inte jaga brottslingar i Sverige. Jag måste ha missat någonting. Jag har förstått det hela så att det finns ett förslag om att utöka polisens befogenheter, och där har vi en annan åsikt än majoriteten. Vi tror inte att det är en utveckling i rätt riktning att andra poliser kommer till Sverige och agerar. Ministern säger att det är svensk polis som har befälet. Det är möjligt, men vi tror ändå inte att det är rätt väg att gå. Det finns andra sätt att utveckla ett effektivt brottsbeskyddande än detta. Det är den markeringen vi gör.

Mycket handlar om hur justitieministern tolkar det hela. Jag skulle därför vilja fråga hur andra länder tolkar det. Kommer det att bli en debatt vid ministerrådsmötet om detta? Kommer andra länder att ha andra infallsvinklar som gör att vi i Sverige kanske måste revidera ståndpunkten?

Anf. 33 ORDFÖRANDEN:

Nämndens ledamöter har fått den kommenterade dagordningen från kansliet där det sägs att detta beslut fattas med enhällighet.

Anf. 34 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

När det gäller övriga medlemsländers inställning är det ingen som begriper att vi har en diskussion om detta i Sveriges riksdag eftersom man känner till hur den förra regeringen drev dessa frågor. Jag har haft lite besvärligt att förklara det, men jag har sagt att vi haft ett val och att man antagligen ändrat uppfattning. Det förstår de inte alls. De förstår inte vad som hänt eller hur det kan komma sig. Det finns ingen diskussion

som ens andas att någon skulle tycka att det är särskilt märkvärdigt att man vid speciella händelser ska ha möjlighet att utifrån egna lagar och regler kunna ta hjälp från andra medlemsstater.

De flesta uppfattar att brottsligheten fått en mer internationell prägel. De anser därför att det är av stor betydelse att kunna samverka mer. Det är viktigt att kunna göra det i olika konstellationer snarare än genom en centraliserad Europapolis, vilket också skulle kunna vara en metod – det som Ulf Holm var inne på tidigare. Det förekommer alltså ingen diskussion om denna fråga. Som jag uppfattar det hela är det bara i Sverige och i Sveriges riksdag det förs en del diskussioner om detta.

Vad gäller de synpunkter som framförts vill jag först säga att det är självklart, Susanne Eberstein, att allt inte står och faller med artikel 17 när det gäller brottsbekämpning i Sverige, men eftersom det är den vi fokuserar på i denna diskussion förstoras den upp. Så blir det. Det arbete som vi bedriver med polis och andra brottsbekämpande myndigheter är naturligtvis mycket vidare än så.

Däremot uppfattar jag att det ger ett betydande mervärde i en del mycket besvärliga situationer, och det är viktigt. Jag hörde Socialdemokraterna säga att de vill se lagförslag, att de vill diskutera innehållet. Jag har också läst de papper som de lagt fram i justitieutskottet. Jag har därför ganska goda förhoppningar om att vi så småningom ska hitta varandra i fråga om hur Sverige skulle kunna använda den typen av regelverk. Det får vi väl återkomma till. Vad jag förstår har de en annan inställning än Vänsterpartiet och Miljöpartiet, som är emot ett samarbete med poliser i andra länder över huvud taget.

Jag tror, som sagt, att förslaget har ett mervärde, och jag tycker att det är bra att EU öppnar för det. Sedan delar jag den synpunkt som framförts från flera håll om att det är viktigt att vi får ett bättre och mer modernt informationsutbyte. Vi vet att medborgarna upplever det som ett problem att utredningar tar så lång tid, att det tar för lång tid innan brottsoffren ser att rätt skipas och allt vad det kan vara. Om man då kan använda gemensam information, utnyttja det snabbare, använda moderna metoder, vilket ju *hit/no hit*-systemet innebär, är det givetvis bättre än att använda de gamla kartongkartoteken och den vanliga telefonen.

Om man kan använda ett sådant här system ger det dessutom polisen möjlighet att använda sin tid till andra och viktigare saker än att sitta och ringa femton tjugo samtal och försöka få fram uppgifter. Det har alltså ett betydande mervärde, och jag är mycket positiv till att det kommer att fattas beslut om det på rådsmötet.

Anf. 35 ORDFÖRANDEN:

Enhällighetskravet gäller alltså rådsbeslutet. Den lagstiftning som föranleds av detta återkommer därefter i propositionsform till Sveriges riksdag, vilket justitieministern framfört flera gånger vid det här laget. Nu vet alla det, ifall det rådde någon tvekan på den punkten.

Anf. 36 HILLEVI LARSSON (s):

Jag ska inte förlänga diskussionen alltför mycket. Jag har bara en lite nyfiken fråga.

Låt oss säga att förslaget går igenom och vi tar hit poliser från andra länder som deltar i olika aktioner. Vad händer om de poliserna på något

2006/07:30

8 juni

sätt går över gränsen, till exempel råkar skjuta ihjäl en svensk medborgare i samband med kravaller? Är det svensk domstol som då dömer de utländska poliserna? Är det inte viktigt att man i så fall har en omfattande utbildning för utländska poliser, som kanske kommer från ett helt annat rättssystem med helt andra befogenheter? Ett sådant dilemma kan ju uppstå.

Jag vet inte om man över huvud taget tittat på dessa frågor eller om det är någonting som kommer i framtiden när lagförslaget utformas konkret. Jag tycker att det är ganska avgörande frågor.

Anf. 37 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

De frågorna har naturligtvis diskuterats. Straffrättsligt skulle tjänstemän i det läget stå under svensk lag medan de arbetsrättsligt, alltså som anställda, i den typen av frågor står under sitt eget lands regelverk. Det har givetvis diskuterats, och det är också sådant som får regleras närmare i ett senare skede.

Det är viktigt att ha ordning på det, för om man är skyldig att agera under ett lands lag måste man naturligtvis även ha ett ansvar för att följa den. Sedan skulle det förstås också få ganska stora politiska konsekvenser om utländska tjänstemän på uppdrag eller på begäran av ett land misskötte sig. Det är självklart. Detta har som sagt diskuterats, och det straffrättsliga ansvaret är i Sverige.

Anf. 38 ORDFÖRANDEN:

Klockan närmar sig halv elva, och avvikande meningar är anmälda från s, mp och v.

Anf. 39 ULF HOLM (mp):

När det gäller den sista punkten står det i underlaget ”om inte annat följer av avtal”. Det står inte att det är den svenska lagen som gäller. Det står ”om inte annat följer av avtal”.

Om det finns avtal mellan enskilda länder, kan det då komma att finnas ett särskilt avtal som säger att det inte är svensk rätt som ska gälla?

Anf. 40 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Det finns inga sådana avtal. De kan naturligtvis ingås, men de finns inte, och då gäller det som jag sade.

Anf. 41 ULF HOLM (mp):

Men det står fortfarande någonting helt annat i det underlag som skickats till EU-nämnden. Där står ”om inte annat följer av avtal”. Man skulle inte skriva så om det inte fanns en diskussion om detta i andra länder.

Anf. 42 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Jag lämnar över frågan till Lars Werkström som kanske kan reda ut den bättre än jag. Det hela är faktiskt ganska enkelt.

Jag vill påpeka att vi i nämnden samråder muntligt. När det tillkommit fakta i målet är det statsrådets ord som gäller vid vårt skapande av en position inför rådet.

Anf. 44 Departementsrådet LARS WERKSTRÖM:

Låt mig förklara mycket kort. Grundprincipen för regleringen är att tjänstemännen ska verka under straffrättsligt ansvar enligt värdlandets lag, men om man bilateralt kommer överens mellan de stater som samarbetar kan man ha en annan ordning. Det är något som regeringen får återkomma till om och när det föreslås att artikel 17 ska tillämpas. Jag har mycket svårt att se att Sverige skulle välja en annan ordning än den som redan gäller beträffande utländska tjänstemäns möjlighet att under Schengenregelverket utöva myndighet i Sverige.

Anf. 45 ORDFÖRANDEN:

Då har vi att fatta beslut i punkt 4. Sammanfattningsvis finner jag att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende och noterar avvikande meningar från s, mp och v.

Punkt 5, Skydd av personuppgifter, är en beslutspunkt som varit uppe i EU-nämnden flera gånger, senast i april. Utkast till slutsats har utsänts.

Anf. 46 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Rambeslutet om skydd av personuppgifter var uppe som informationspunkt på rådets senaste möte i april. Vid det här mötet kommer ordförandeskapet att lämna en uppdaterad information av förhandlingsläget. Rådet föreslås även anta rådsslutsatser för att understryka viljan att gå vidare med förhandlingarna om rambeslutet.

I slutsatserna tackar rådet Europaparlamentet för dess yttrande om förslaget till rambeslut. Rådet noterar att Europaparlamentet presenterat 15 vägledande principer för dataskydd och kommer, där så är lämpligt, att överväga dessa principer under det kommande arbetet med rambeslutet. Sverige kan godkänna dessa rådsslutsatser.

Anf. 47 ORDFÖRANDEN:

Jag finner sammanfattningsvis att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende.

Punkt 6 a tar vi med Tobias Billström medan 6 b är en justitieministerfråga. Det är en beslutspunkt, och utkast till beslut är utsänt. Frågan har tidigare varit uppe i EU-nämnden, nämligen den 13 april. Då fanns det en majoritet för regeringens ståndpunkt.

Anf. 48 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

VIS-förordningen innebär en rättslig ram för informationssystemet för viseringar. Syftet att förenkla viseringsansökningar vid gränskontroller inom EU samt underlätta utbytet av uppgifter mellan medlemsstaterna är vad det handlar om. För Sveriges del är det Migrationsverket, Kustbevakningen, Tullverket, Polisen och utlandsmyndigheterna som berörs av förordningen.

Rådet framförde slutsatsen efter terroristattacker i London i juli 2005 att det skulle främja brottsbekämpningen i EU om myndigheter som är ansvariga för EU:s säkerhet kunde få tillgång till VIS i syfte att förebygga, upptäcka och utreda brott inklusive terroristbrott och terroristhot. Kommissionen presenterade i november 2005 ett förslag till rådsbeslut som innebär att om särskilda villkor är uppfyllda så ska VIS även få användas för brottsbekämpande syften.

Vid rådets senaste möte i april enades vi om att tillgodose några av Europaparlamentets krav på hur tillgången till VIS ska utformas. Bland annat ska nu samtliga sökningar gå via centrala åtkomstpunkter. För oss och de flesta andra medlemsstater har det varit viktigt att garantera att åtkomstpunkterna kan inrättas inom de brottsbekämpande myndigheterna och att varje medlemsstat, beroende på myndighetsstruktur, ska kunna ha fler än en åtkomstpunkt.

Vi valde även att gå Europaparlamentet till mötes vad gällde utbyte med tredjeland. VIS-uppgifter som kommer från en annan medlemsstat får nu bara utbytas med tredjeland eller en internationell organisation om den medlemsstat som förde in uppgifterna i VIS har samtyckt till det och det är fråga om ett brådskande fall.

Rådet föreslås nu nå en politisk överenskommelse om rådsbeslutet, och jag stöder det. Sverige behåller dock sin parlamentariska reservation tills vi har fått riksdagens ställningstagande till förslaget.

Jag anser att det finns betydande praktisk nytta med att polis, tull och kustbevakning i särskilda fall kan få tillgång till VIS-uppgifter även för brottsbekämpande syften och stöder därför förslaget. Det är samtidigt angeläget att de personuppgifter som det är fråga om får ett adekvat skydd. Det är något som vi har verkat för i förhandlingarna, och vi är nöjda med resultatet.

Anf. 49 ORDFÖRANDEN:

När frågan var i nämnden senast antecknade v och mp avvikande mening.

Anf. 50 JACOB JOHNSON (v):

Ja, det kanske inte blir någon överraskning, men jag hänvisar till tidigare ställningstagande i EU-nämnden och i socialförsäkringsutskottet och anmäler avvikande mening.

Anf. 51 ULF HOLM (mp):

Jag anmäler avvikande mening från Miljöpartiets sida.

Anf. 52 ORDFÖRANDEN:

Jag finner sammanfattningsvis att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende och noterar avvikande meningar från v och mp.

Då tar vi ett skutt på den blå agendan till punkt 14, i alla fall om jag är rätt informerad. Justitieministern nickar och kan då gå in på eventuella kommentarer i punkt 14. Det är en riktlinjefråga, det vill säga att vi kommer att fatta beslut om upplägget inför förhandlingar. Det är inget skarpt beslut. Underlag är utsänt.

Anf. 53 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Ni känner väl till att rambeslutet om processuella rättigheter behandlades vid RIF-rådet i april. Syftet var att komma överens om tillämpningsområdet. Medlemsstaterna kom då överens om att fortsätta att diskutera ett rambeslut med ett begränsat tillämpningsområde. Ordförandeskapet skulle också titta på möjligheten att gå längre i samarbetet för de medlemsstater som önskade det. Ordförandeskapet har nu kommit med ett par olika förslag på hur vi ska kunna gå vidare med rambeslutet, men inget förslag har fått tillräckligt med stöd från medlemsstaterna. Tyvärr ser läget ganska mörkt ut.

Sverige har hela tiden strävat efter ett rambeslut med ett så brett tillämpningsområde och ett så bra innehåll som möjligt, men det har visat sig väldigt svårt att komma överens ens om en miniminivå när det gäller de misstänkta rättigheter. Det beror främst på att ett fåtal medlemsstater har motarbetat rambeslutet, och vi är naturligtvis väldigt besvikna över det. Vi är beredda att överväga möjligheten att gå vidare med ett fördjupat samarbete om vi inte lyckas nå någon överenskommelse om rambeslutet, och då återstår att se om det kan vara en väg framåt.

Vid rådmötet nästa vecka kommer rambeslutet att diskuteras inför öppna dörrar och med full insyn från medier. De medlemsstater som har problem med rambeslutet får då tillfälle att förklara sig, vilket jag tror är bra.

Anf. 54 ORDFÖRANDEN:

Då konstaterar jag att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna i denna fråga.

Punkt 15 är en beslutspunkt om organisering och innehåll i utbytet av uppgifter ur kriminalregister med mera. Även där är underlag utsänt.

Anf. 55 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Jag vill inleda med att säga att förslaget har förhandlats intensivt under det tyska ordförandeskapet. Det är en fråga som är högprioriterad för tyskarna.

Förslagets övergripande syfte är att förbättra och förenkla utbytet av information ur kriminalregister. Varje medlemsstat som meddelar en dom mot en annan medlemsstats medborgare ska informera medborgarstaten om domen. Medborgarstaten ska sedan lagra informationen, och tanken är alltså att varje medlemsstat ska ha information om alla de domar som meddelats inom EU mot egna medborgare. Vidare ska rambeslutet påskynda och förenkla handläggningen när uppgifter begärs i ett enskilt ärende.

Jag har en positiv inställning till ett förbättrat informationsutbyte mellan staterna. Syftet är att göra informationsutbytet enklare och säkrare, och det är av stort värde att till exempel en domstol har en komplett bild av den åtalade för att kunna välja rätt påföljd.

Anf. 56 JACOB JOHNSON (v):

I enlighet med tidigare vill jag säga att vi har en negativ inställning till gemensam åtkomst till information. Jag anmäler avvikande mening.

Anf. 57 ULF HOLM (mp):
Jag ska också anmäla avvikande åsikt på den här punkten.

Anf. 58 ORDFÖRANDEN:

Jag finner sammanfattningsvis att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende och noterar avvikande mening från v och mp.

Punkt 16 ska, om jag är rätt underrättad, ha blivit en A-punkt, och då lämnar vi den för tillfället och återkommer till den under A-punktpunkten.

Punkt 17 är däremot med största sannolikhet en beslutspunkt – ja. Det är en punkt inför antagande av rådets rambeslut om villkorliga påföljder med mera. Underlag är utsänt i den stora vita bunten. Det kan ha hänt lite mer i frågan.

Anf. 59 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Fru ordförande! Tyskland och Frankrike lade i januari fram ett förslag till rambeslut om erkännande och övervakning av villkorliga och alternativa påföljder. Det handlar om att förbättra samarbetet inom EU när det gäller erkännande och verkställighet av varandras icke frihetsberövande påföljder.

En person som inte har sin hemvist i den dömande staten ska oftare kunna dömas till en icke frihetsberövande påföljd som han eller hon kan verkställa i sitt hemland, och på så sätt underlättas den dömdes sociala återanpassning.

Det är första gången som rambeslutet diskuteras i RIF-rådet. Syftet med behandlingen är att nå en gemensam syn på vissa centrala frågor i rambeslutet som anges i mer detalj i det skriftliga underlaget.

Jag ser positivt på det här arbetet. Det är ett bra exempel på hur vi arbetar med instrument som i förlängningen gör det bättre för enskilda. Jag kommer därför att ge mitt stöd till ordförandeskapets förslag.

Anf. 60 ORDFÖRANDEN:

Jag finner sammanfattningsvis att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende.

Punkt 18 är däremot en informationspunkt om övergripande strategi för vissa kategorier av brott. Även där är underlag utsänt.

Anf. 61 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Jag ber att få hänvisa till det skriftliga underlaget.

Anf. 62 ULF HOLM (mp):

Men det finns ingen redovisad åsikt från regeringen under den punkten. Eller tittar jag i fel papper?

Anf. 63 ORDFÖRANDEN:

Det är en informationspunkt och en lägesrapport, så det föreligger inget underlag till skarpt beslut.

Då kan vi konstatera att så är läget och tacka för informationen i den punkten.

Anf. 64 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Även där ber jag att få hänvisa till det skriftliga materialet.

Anf. 65 ORDFÖRANDEN:

Då tackar vi för den informationen också.

Punkt 20, Förfarande för den framtida handläggningen av lagstiftningsärenden med mera, är däremot en beslutspunkt. Underlag är utsänt i den stora vita bibban. Den frågan var uppe i EU-nämnden senast den 17 februari, då det fanns majoritet för regeringens ståndpunkt.

Anf. 66 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Den här dagordningspunkten gäller en skriftlig rapport och förslag till rådsslutsatser avseende vissa interna handläggningsprinciper inom rådet. Den har anknytning till föregående dagordningspunkt, nämligen den så kallade miljödomen och gränsdragningsfrågorna mellan första och tredje pelaren. I spåren av miljödomen uppkom nämligen också en diskussion om hur det skulle kunna säkerställas att RIF-rådet även fortsättningsvis ges möjlighet att granska EG-rättsakter innehållande straffrättslig reglering samt att säkerställa enhetlighet och konsekvens i den straffrättsliga regleringen.

Vid RIF-rådet den 21 februari 2006 presenterades därför handläggningsprinciper som i ganska allmänna ordalag bland annat anger hur rådet ska hantera frågan, bland annat att RIF-rådet ska ha en samlande roll. Det bestämdes också att handläggningsprinciperna skulle utvärderas senast i juni 2007. Vid det nu aktuella RIF-rådet kommer därför en utvärderande rapport och förslag till rådsslutsatser att presenteras.

Vi stöder grundtanken med handläggningsprinciperna. Det är viktigt att vi får möjlighet att noga bedöma varje enskilt fall där EG-rättsakter innehåller straffrättsliga bestämmelser. I stort sett förefaller handläggningsprinciperna fungera som tänkt. Det är dock bra, som det föreslås i den utvärderande rapporten, att en ny utvärdering äger rum redan nästa år.

Anf. 67 ORDFÖRANDEN:

Vi går då till beslut. Jag finner att det finns majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende.

Punkt 21 gäller e-juridik. Där finns det slutsatsförslag utsända.

Anf. 68 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

I december 2006 fick en rådsarbetsgrupp i uppdrag att överväga situationen i medlemsstaterna samt sammanställa krav och bedöma möjligheterna att gå vidare när det gäller e-juridik. Arbetsgruppen har nu presenterat en slutrapport och rådsslutsatser, och i dem föreslås att arbetet ska bedrivas vidare. Arbetet ska bedrivas i en rådsarbetsgrupp för ärendet. De områden som man föreslår ska prioriteras i det fortsatta arbetet är inrättandet av en europeisk *e-justice*-portal. Det är väldigt svårt att säga på svenska, e-juridik.

Det gäller också ett sammankopplande av register för utbyte av och tillgång till information. Det handlar om elektroniskt genomförande av det europeiska betalningsföreläggandet samt användande av videokonferens vid domstol.

Sverige kan godkänna slutrapporten och de här slutsatserna.

Anf. 69 ORDFÖRANDEN:

Vi kan då gå till beslut. Jag finner sammanfattningsvis att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt även i detta ärende.

Punkt 22 är en informationspunkt angående förlikningen med Europaparlamentet om Rom II-förordningen. Frågan i sak har ju varit uppe här ett antal gånger. Finns det något nytt att säga där?

Anf. 70 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Nej, jag ber att få hänvisa till det skriftliga materialet.

Anf. 71 ORDFÖRANDEN:

Vi noterar informationen i den frågan.

Punkt 23 är övriga frågor. Där står det om IT-brottslighet. I kansli-kommentarerna står det även viseringar, men det har vi hanterat sedan förut. Har justitieministern något att säga där?

Anf. 72 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Nej, jag hänvisar till det skriftliga materialet.

Anf. 73 ORDFÖRANDEN:

Då kan vi notera informationen där.

Sedan har man i anslutning till rådets möte – det står på baksidan av den blå lappen – gemensamma kommittén på ministernivå, där bland annat våra nordiska vänner deltar. Då ska man fatta beslut igen i vissa frågor. Den första justitieministerfrågan är två lägesrapporter om SIS. Finns det något att säga om dem?

Anf. 74 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Nej, jag hänvisar till det skriftliga materialet.

Anf. 75 ORDFÖRANDEN:

Då tackar vi för informationen. Det räcker ju gott.

Punkt 3 på den agendan handlar om skydd av personuppgifter med mera. Det är i sak väldigt likt diariepunkt 5, som vi ju behandlade för en stund sedan. Då är det inget att tillägga där annat än att sammanfatta med att det finns majoritet även i detta ärende här.

Punkt 2 b var också en justitieministerfråga. Den handlar om möjlighet till sökningar i VIS för medlemsstaternas utsedda myndigheter med mera. Den punkten är väldigt lik diariepunkt 6, som tidigare är behandlad. Det fanns inget att tillägga. Det finns då majoritet även för detta ärende.

Då är vi, mig veterligen, klara med justitieministerns beslutspunkter, B-punkter rättare sagt.

A-punkterna återstår. Är det någon särskild som justitieministern eller någon annan vill kommentera? Vill justitieministern presentera någon särskild A-punkt?

2006/07:30
8 juni

Anf. 76 Justitieminister BEATRICE ASK (m):
Ta Ulf Holm först.

Anf. 77 ULF HOLM (mp):
Jag måste gå tillbaka lite. När det gäller punkten 2 här borde jag väl anmäla avvikande åsikt där? Det är ju samma innehåll som 6 b. Ordföranden var så snabb!

Anf. 78 ORDFÖRANDEN:
Ja, det är ju upp till dig. Det var ju du som tog upp demokratifrågan förut. Inte ska väl jag styra det! Men vi kan gott notera detta. Det kan vi göra, tycker jag. Jag noterar också avvikande åsikt från v, så det blir konsekvent. Då klubbar jag lite till, för säkerhets skull!

Men det var alltså inte fråga om någon A-punkt.
Jag kan gärna säga, så att stenograferna hör det också, att vi har fått ett, kanske för en gångs skull, utmärkt underlag både i utskick 1 med kommenterade A-punkter och i utskick 2 med kompletterande material. Då är det mycket lättare för oss i nämnden att jobba även med dessa frågor. Det kan vi gott säga.

Vill justitieministern kommentera någonting ytterligare?

Anf. 79 Justitieminister BEATRICE ASK (m):
Ja, nu har jag hittat mina papper. Det är mycket papper även för mig. Det är väldigt mycket handlingar. De kommer sent, och det är lite struligt. Jag ber om ursäkt för det.

När det gäller A-punkterna är det en fråga som jag vill ta upp. Det handlar om förslag till rådsslutsatser för att ge brottsbekämpande myndigheter tillgång till Eurodac. Det är punkt 30 på listan över troliga A-punkter, som ni har fått från departementet.

Eurodac är en databas som har inrättats för att bistå medlemsstaterna med att fastställa vilken medlemsstat som enligt Dublinkonventionen är ansvarig för att pröva en ansökan om asyl samt att i övrigt underlätta tillämpningen av Dublinkonventionen.

Vid begäran om asyl tas fingeravtryck på alla sökande över 14 års ålder. Fingeravtrycken skickas i digitalt format till en central enhet där de automatiskt jämförs med andra avtryck som redan finns sparade i databasen. Fingeravtryck tas också på utlänningar som grips i samband med att de olagligen passerar en yttre gräns samt utlänningar som befunnits uppehålla sig olagligen i en medlemsstat. Det gör att myndigheterna kan se om de asylsökande kommit in i EU utan de dokument som krävs och om de redan ansökt om asyl i en annan medlemsstat.

Rådet föreslår nu anta slutsatser om att medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter samt Europol bör ges tillgång till Eurodac.

Den här frågan har varit aktuell sedan terroristattackerna i Madrid 2004. Europeiska rådet uppmanade då kommissionen att lägga fram förslag till ökad kompatibilitet mellan europeiska databaser och att utreda

hur samverkan kan upprättas mellan befintliga och framtida informationssystem. Man avsåg då framför allt SIS II, VIS och Eurodac.

Politiska överenskommelser har redan nåtts om SIS II, och en politisk överenskommelse om brottsbekämpande myndigheters tillgång till VIS förväntas nås på rådets möte i juni 2007.

Tyskland har under sitt ordförandeskap velat inleda arbetet med att ge brottsbekämpande myndigheter tillgång till Eurodac och presenterar därför förslag till rådsslutsatser.

En utvärdering av Dublinförordningen förväntas bli klar och överlämnas av kommissionen till Europaparlamentet i juni 2007. Efter det vidtas sedvanlig procedur inom kommissionen för att man senare ska kunna presentera ett konkret förslag till förordningsändring.

Jag stöder förslaget till rådsslutsatser och anser att sökningar i Eurodac skulle kunna underlätta brottsutredande arbete. Fler misstänkta skulle kunna identifieras, vilket leder till ökad rättssäkerhet. En person som gripits i Sverige och som uppger ett visst namn kan efter slagning i Eurodac visa sig ha registrerats i olika medlemsstater under andra namn.

Rådsslutsatserna säger ingenting om hur tillgången till Eurodac ska utformas. De verkliga förhandlingarna om det sker när kommissionen så småningom presenterar sitt förslag och rådet börjar förhandla.

För svensk del är det viktigt att det kommande rådsbeslutet garanterar ett starkt skydd för personuppgifter och att tydliga rutiner också finns för slagningar i Eurodac mot vilka enskilda slagningar prövas. Och utgångspunkten för dataskydd, rättssäkerhet och integritet som sattes upp för brottsbekämpande myndigheters tillgång till VIS ska vara vägledande även för Eurodac. Exempelvis bör sökning begränsas till brott med ett visst brottsvärde.

Vad gäller de övriga A-punkterna ber jag att få hänvisa till det skriftliga materialet.

Anf. 80 ORDFÖRANDEN:

Med det skriftliga materialet avses alltså det som ni fick i början av veckan.

Då finner jag sammanfattningsvis att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt vad gäller A-punktslistorna.

Är det någonting övrigt som justitieministern vill berätta för oss?

Anf. 81 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Ja, det finns två saker som jag gärna vill nämna. Jag tycker att det är lite viktigt.

Det ena är att vi har en informationspunkt eller en A-punkt som gäller våld i datorspel. Det finns anledning att titta på den, framför allt därför att Franco Frattini är mycket engagerad i de frågorna. Jag vill nämna att han också i samband med det internationella kriminologisymposiet som ordnades i Stockholm i veckan höll ett anförande på det temat.

Det arbete som har gjorts inom EU visar att man inte tycker att man kan gå in i detta men att man är positiv till att öka informationen om praktiska möjligheter att se till att man använder åldersgränser och annat – vad man nu har – när det gäller videospel på ett klokt sätt.

Det är väl ingenting att fundera över. Men jag tycker ändå att det ska nämnas därför att kommissionären är mycket engagerad i frågor som rör

barn och ungdomar, vilket jag vet att också väldigt många ledamöter i riksdagen är. Och det är viktigt.

Det andra jag vill nämna är att vi ska ha en lunch och att vi där kommer att diskutera bland annat PNR, som betyder *passenger name record*. Det är en informationspunkt. Något ställningstagande krävs inte. Men det finns ett skriftligt material utdelat. Det handlar om de förhandlingar som förs med USA om passagerarlistor och annat. Det finns, som sagt, ett viktigt material. Men det är bra att ni känner till att det kommer att informeras om det på lunchen.

Det är, som sagt, ingen beslutspunkt men ändå en viktig fråga att hantera och ta ställning till.

Anf. 82 ORDFÖRANDEN:

Beslut om A-punkter har vi nyss fattat. Men självklart är ordet fritt vad gäller dessa övriga saker.

Anf. 83 INGVAR SVENSSON (kd):

Jag hade inte tänkt ta upp det här med våld i datorspel, eftersom det är en A-punksfråga, men jag gör det eftersom justitieministern själv tar upp frågeställningen.

Har justitieministern noterat att justitiekanslern inte har riktigt samma positiva syn, som den som står i papperen, på hur det fungerar? Det finns en konfliktyta mellan filmcensuren, lagen om förhandsgranskning, och brottsbalken och yttrandefrihetsgrundlagen. Man använder inte likartade begrepp, vilket gör att det kan vara svårt att driva processer i Sverige när det gäller den här typen av våldsspel.

Anf. 84 HILLEVI LARSSON (s):

Det här är väldigt svåra frågor eftersom de dels berör yttrandefriheten och tryckfrihet och så vidare, dels är det väldigt lätt att få tag i saker över nätet. Det är alltså väldigt svårt att kontrollera. Men samtidigt är det här en väldigt viktig diskussion.

Det jag tycker är allvarligt är att det har dykt upp nya typer av spel. Det som fanns tidigare var illa nog. Man fick poäng så fort man dödade någon, och det sattes i system att små barn kom över de här spelen. Nu har det även kommit spel med våldtäkter där man i spelet antingen själv ska bli våldtagen eller våldta andra. Det finns till och med – det är i och för sig inte datorspel, men det är ändå i den virtuella världen – pedofiler som begår virtuella övergrepp på nätet.

Jag tycker att det här är en väldigt viktig diskussion. Den här utvecklingen är väldigt illavarslande. Det är illavarslande att det över huvud taget förekommer men även att barn och ungdomar kommer in i det här.

Anf. 85 SUSANNE EBERSTEIN (s):

Det är ett helt annat ämne. Justitieministrarna ägnar ju mycket tid åt terroristbekämpning på olika sätt. Jag tycker att det borde finnas anledning även för er att ta upp frågan om den stora fördel som kosmetika-branschen har fått genom att vi alla kastar tandkrämstuber och handkrämer när vi ska flyga till exempel till Bryssel. Är det verkligen sättet att

2006/07:30

8 juni

bekämpa flygterrorism, att vi ska hålla på och sortera i våra necessärer? Finns det inte anledning att börja prata om detta?

Jag vet att detta inte på något sätt är uppe. Men ni träffas ju i korridorerna och vid luncherna. Då kanske man kan diskutera frågan i alla fall.

Anf. 86 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Först gäller det våld i datorspel och det resonemanget. Ja, jag är mycket väl medveten om de komplicerade frågor som detta berör. För Sveriges del handlar det om yttrandefrihetsgrundlagen, brottsbalkens bestämmelser om olaga våldsskildring, granskningslagen och radio- och tv-lagen. Det är väldigt komplicerad materia.

Men det här är någonting som engagerar väldigt många människor. Jag tyckte ändå att det fanns anledning att nämna att man har ett arbete i gång och har gjort en rapport när det gäller detta inom EU och att det i kommissionen också finns ett engagemang när det gäller att försöka fundera över vad man kan göra.

Det man har kommit fram till är att man vill fortsätta att stärka det arbete som redan finns inom EU. Det är då inriktat på informationsutbyte och kunskapsutbyggnad inom och mellan medlemsländer. Det tycker jag är bra.

Skydd av barn mot skadligt medieinnehåll är ett viktigt och ett prioriterat område även om det är svårhanterligt. Och att stärka branschens självreglerande arbete och öka mediekunskapen hos föräldrar och andra vuxna och barn och unga är en ganska bra väg, tror jag, för att ändå komma åt en del som kan vara skadligt eller som är tveksamt av olika skäl.

Jag är väl medveten om komplikationerna, men jag vill ändå nämna att detta finns och att jag tycker att man hittills har hanterat det ganska bra.

Det här är svår materia, men med det medieintensiva samhälle vi har ska man nog vara klar över att de här frågorna i alla fall måste diskuteras. Det är viktigt. Och, som sagt, det diskuterades en hel del på det här stora kriminologisymposiet med forskare från hela världen, åtminstone 35 länder, vilket är rätt fantastiskt att vi kan samla i Stockholm.

När det gäller terroristbekämpningen finns det saker som man kan fundera över om de är vettiga. Jag kan väl säga att jag, efter att ha besökt FBI och sett några av de beslag som man har gjort, ibland kan förstå varför de där reglerna kom, för det är fantastiskt vad folk kan vara fiffiga. Men man måste naturligtvis alltid väga regelverk mot annat.

Vi diskuterade ganska mycket de här mer praktiska frågorna och att få så effektiva metoder som möjligt. Men ibland är också små åtgärder rätt befogade. Vi såg en del exempel på det hela. Detta är väldigt svårt därför att extremister verkligen kan hitta på nästan vad som helst och åstadkomma väldigt mycket skada. Men det är klart att det är väldigt opraktiskt för oss som flyger ibland, och det känns ibland mycket märkligt. Det är naturligtvis också stora kostnader inblandade i detta, både för flygplatser och för enskilda.

Men självklart diskuterar vi terroristbekämpningen och detaljerna i det väldigt ofta. Det gäller ändå att se till att vi har effektiva åtgärder. Men de ska också vägas mot de inskränkningar de innebär.

Anf. 87 ORDFÖRANDEN:

I anslutning till den sista frågan kan jag nämna för nämnden, mycket informellt, att jag har träffat kommissionens Stockholmschef som tog upp frågan om varför det på den där skylten på Arlanda står EU-regel och inte till exempel säkerhetsregel. Det påverkar kanske opinionen även vad gäller själva medlemskapet.

Är vi då klara med justitieministern för i dag? Eller är det någon annan som vill fråga någonting särskilt? Nej, det är det inte. Då tackar vi så mycket för i dag och önskar lycka till på rådsmötet

Anf. 88 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Tack så mycket!

Anf. 89 ORDFÖRANDEN:

Och så kollar vi om statsrådet Billström sitter i rummet här innanför.

Medan vi gör det går vi tillbaka på den blå agendan till punkt 6 om informationssystem för viseringar.

2006/07:30

8 juni

2 § Rättsliga och inrikes frågor

Statsrådet Tobias Billström

Återrapport från ministerrådsmöte den 19 och 20 april 2007

Information och samråd inför ministerrådsmöte den 12 och 13 juni 2007

Anf. 90 ORDFÖRANDEN:

Då säger vi välkommen till statsrådet Billström med medarbetare. Vi ska först backa lite grann på den gula agendan till punkt 2, det vill säga till återrapport från ministerrådsmöte och den utsända rapporten därifrån.

Som statsrådet Billström bergis kan räkna ut har vi redan diskuterat den utsända rapporten med justitieministern. Men är det någonting i hans frågor som han vill kommentera är han så klart välkommen att göra det nu.

Anf. 91 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Tack så mycket, fru ordförande, och tack så mycket för möjligheten att komma hit och informera nämnden inför det kommande RIF-rådet!

Jag förstår att justitieministern redan har varit mycket utförlig, utan att gå närmare in på den saken.

Jag ska presentera mina medarbetare. Från höger till vänster, räknat från min sida, är det först och främst min politiskt sakkunniga, Kristina Lindahl. Därefter är det Sophie Dernelid från EU-enheten på Justitiedepartementet. Sedan är det planeringschefen Ola Henrikson och departementssekreterare Gustaf Rönneklev. Här borta har vi också Göran Lindqvist från Integrations- och jämställdhetsdepartementet, eftersom det finns en punkt på dagordningen som rör dem.

Innan vi går in på återrapporteringen, fru ordförande, vill jag bara kort informera om det här första mötet på ministernivå i den informella så kallade framtidsgruppen, som jag vet att justitieministern har tagit upp tidigare.

För egen del pekade jag under det här mötet på behovet av effektiv yttre gränskontroll och inre säkerhet även i ett längre tidsperspektiv. Sannolikt kommer det här behovet att förbli starkt och i vissa avseenden öka ytterligare som en följd av ett utvidgat område utan inre gränskontroller.

Av flera skäl är det dock därför också av största vikt att vi försöker motverka tendensen till alltmer stängda gränser i Europa, och vi kommer aktivt att behöva utforska vad vi har för möjligheter att utforma mer flexibla och mer anpassade förfaranden i förhållande till olika länder, regioner och kategorier av besökare.

Där kan jag stanna vad gäller återrapporteringen *so far*.

Anf. 92 ORDFÖRANDEN:

Egentligen har vi faktiskt redan lagt den här rapporten till handlingarna. Då går vi vidare under punkt 2 i den gula agendan, till del två, nämligen information och samråd inför kommande RIF-råd vad gäller migrationsministerns frågor.

Först ska jag påpeka för statsrådet att det står cirkatider på den gula agendan. I Finland kallas statsråden till morgontidpunkten. Sedan får de

sitta och vänta hur många timmar det nu blir och avsätter alltid hela förmiddagen eller kanske till och med hela dagen för detta viktiga arbete.

Som vi sade i början av sammanträdet har utkast till slutsatser till Europeiska rådet utsänts till nämndens ledamöter. Om man vill ställa frågor med anledning av dessa, till exempel om migrationsavsnitten, kan man passa på att göra det när en liknande punkt på RIF-rådets agenda kommer upp. Jag hoppas att det går bra för statsrådets del.

Vi går nu in på information och samråd inför RIF-rådet i migrationsministerns frågor. Den första är punkt 6 a, Informationssystemet VIS. Där finns ett utkast till förordning. Det var omröstning i Europaparlamentet i går. Frågan var uppe här i nämnden senast den 13 april, då det fanns majoritet för regeringens ståndpunkt, med avvikande mening från v och mp. Och det var saksamråd i socialförsäkringsutskottet den 12 april. Även där fanns det majoritet för regeringens ståndpunkt.

Anf. 93 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Fru ordförande! Det handlar om informationssystemet för viseringar, VIS. Som nämnden säkert känner till innebär VIS-förordningen den rättsliga ramen för informationssystemen för viseringar, VIS. VIS är ytterst ett system för utbyte av uppgifter om viseringar mellan medlemsstaterna. Syftet är naturligtvis att försöka förenkla viseringsansökan och gränskontroll samt att underlätta utbytet av uppgifter mellan medlemsstaterna. Förordningen innehåller bestämmelser för införandet av biometrisk uppgifter.

Som sagts av ordföranden diskuterades förordningsförslaget vid det förra RIF-rådet. Majoriteten av medlemsstaterna godkände i Coreper ordförandeskapets kompromissförslag. Europaparlamentet deltar i medbeslutandeförfarandet om VIS-förordningen. I slutet av april nådde ordförandeskapet en överenskommelse med Europaparlamentet om de sista utestående frågorna i förordningsförslaget. LIBE-utskottet fattade sitt beslut om förslaget i mitten av maj. I Europaparlamentet i plenum sker en omröstning. Den har redan skett, om jag inte missminner mig, någon av dagarna den 6–7 juni.

Ordförandeskapet kommer vid mötet den 12 juni att informera om den politiska överenskommelsen. Vi ser från svensk sida mycket positivt på resultatet och är mycket angelägna om att VIS-förordningen snarast kan antas.

Anf. 94 ULF HOLM (mp):

Fru talman! Jag vill anmäla avvikande mening på den här punkten.

Anf. 95 ORDFÖRANDEN:

Jag sitter och viskar lite med kanslichefen om vad vi behöver fatta för typ av beslut. Det känns som att vi nog ska fatta ett skarpt beslut eftersom det är fråga om ett antagande av förordning.

Anf. 96 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Självfallet.

2006/07:30

8 juni

Anf. 97 ORDFÖRANDEN:
Självfallet ska vi göra så.

Anf. 98 JACOB JOHNSON (v):
I så fall ska jag självfallet anmäla avvikande mening.

Anf. 99 ORDFÖRANDEN:
Lika självfallet noteras avvikande mening från både v och mp noteras.

Jag finner sammanfattningsvis att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende, med avvikande mening från v och mp.

Vi går nu vidare till raderna 7–13, där det står statsrådet Billström, om jag är rätt informerad.

Punkterna 7 a och 7 b handlar om en övergripande strategi för migration. Jag avser att åtminstone försöka behandla punkterna tillsammans. Här har socialförsäkringsutskottet haft saksamråd så sent som i går. Där fanns det en majoritet för regeringens ståndpunkt med avvikande mening från mp.

Utkast till slutsatser till både RIF-rådet och Europeiska rådet är utsända. Man bör läsa de som har kommit i utskick 2. Det var något fel i utskick 1, om jag noterat det rätt. Det är i alla fall en massa underlag utsänt, men titta i det senaste.

Anf. 100 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Fru ordförande! Det här är, som helt riktigt konstaterats, ett antal olika meddelanden. Det första handlar om genomförandet av den övergripande strategin för migration i regionerna öster och sydost om den europeiska unionen.

På uppmaning av Europeiska rådet i december förra året presenterade kommissionen i mitten av maj ett meddelande som handlar om att vidga EU:s migrationspolitiska fokus något från att under lång tid mestadels ha legat på Afrika och migrationsströmmarna i Medelhavsområdet.

Meddelandet och de tillhörande rådsslutsatserna behandlar samarbetet på migrations- och asylområdet med Turkiet, västra Balkan, Ukraina, Vitryssland, Moldavien, södra Kaukasien, Ryssland samt även länder bortom dessa såsom Syrien, Jordanien, Libanon, de centralasiatiska staterna samt ett antal asiatiska stater och slutligen Iran och Irak.

Sverige välkomnar givetvis detta. Många av dessa länder är relevanta för migration till Sverige. Men vi understryker att det inte innebär att de åtaganden som den europeiska unionen har gjort att stödja de afrikanska länderna i sin migrationshantering på något sätt frångås.

När det gäller samarbetet med länderna på västra Balkan eller länderna inom den östra delen av ENP, EU:s gemenskapssamarbete, måste vi naturligtvis komma ihåg att dessa är länder med någon form av europeiskt perspektiv. En del av dem är rent av kandidatländer.

Med östra grannskapet finns redan omfattande samarbetsstrukturer etablerade såsom Söderköpingsprocessen, Budapestprocessen samt regelbundna RIF-trojkamöten med respektive land inom grannskapsdialogen ENP. Det handlar främst om att bygga vidare och fördjupa en redan etablerad dialog. Vad som framför allt är nytt i kommissionens meddelande, om man får sätta nytt inom citationstecken, är de frågor som rör

migration och utveckling. I fokus står främst vikten av att maximera nyttan av remitteringarna från migranter till hemländerna och hur dessa kan gynna den ekonomiska utvecklingen där.

Vi vill från svensk sida understryka att hanteringen av migrationsströmmar måste ske i partnerskap med berörda tredjeländer och att långsiktig politik bör utvecklas där migranternas och ursprungsländers intressen tas till vara likaväl som den europeiska unionens. Vi ser positivt på att kommissionen understryker vikten av att regionalt samarbete som innefattar såväl EU:s grannländer som regionerna i Mellanöstern och Asien etableras – detta inte minst mot bakgrund av den allvarliga situationen för irakiska flyktingar i Iraks närregion.

Anf. 101 HILLEVI LARSSON (s):

Jag vill understryka det du säger, att det är i Syrien och Jordanien som de flesta irakier har hamnat. Dessa länder har tagit det största ansvaret hittills. Det är väldigt många irakier i Sverige i dag, inte minst i Malmö som jag kommer från, som vädjar till oss att göra mer insatser för dem som bor i Syrien och Jordanien för att se till att de får tillgång till sjukvård och kanske inte vanliga bostäder men ändå någorlunda rimlig standard och hygien. Det är väldigt avgörande, för många vill ju återvända den dagen freden kommer.

Tyvärr har Europa hittills inte tagit emot så många. Sverige har varit det mest frikostiga landet hittills. Det innebär att trycket nu är väldigt stort på länderna. Därför borde EU öppna sig för flyktingar men även hjälpa till i Syrien och Jordanien.

Anf. 102 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Fru ordförande! Det är självklart att det här är en fråga som regeringen är djupt engagerad i, med tanke på den situation som vi ser här i Sverige med en stor inströmning av irakier som söker asyl.

Det är viktigt att understryka två saker i den här diskussionen. Regeringen driver med kraft åsikten i RIF-rådet att vi från den europeiska unionens sida naturligtvis måste ställa ekonomiska resurser till förfogande för att bygga upp kapacitet i länder som Syrien och Jordanien att härbärgera flyktingarna under den tid som det tar att skapa en säkerhets-situation som är gynnsam och positiv, så att de här människorna kan återvända hem till sitt ursprungsland Irak och hjälpa till att bygga upp det. Det är den ena sidan av saken. Jag kan i anslutning till detta nämna att det därför naturligtvis är väldigt glädjande att det ser ut som om Irak-frågan nu håller på att få en ställning som given punkt på RIF-rådets dagordning framöver. Det är bra och viktigt.

Den andra delen som Hillevi Larsson tar upp handlar om *burden sharing*. Vi önskar, tror och vill att flera länder i den europeiska unionen ska öppna för att ta emot irakiska flyktingar och att distributionen ska ske på en mer *even* basis än i dag, då 50 procent av asylansökningarna från irakiska flyktingar går direkt till Sverige. Detta är inte tillfredsställande. Vi kommer gentemot våra kolleger i de andra medlemsstaterna att för-fakta synpunkten att det är viktigt att bördan distribueras mer rättvist och jämställt.

2006/07:30

8 juni

Anf. 103 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar sammanfattningsvis att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i ärende 7.

Vi går nu till ärende 8, som är en informationspunkt.

Anf. 104 ULF HOLM (mp):

Ursäkta, men jag skulle vilja anmäla avvikande åsikt på punkt 7 b.

Anf. 105 ORDFÖRANDEN:

Då kan vi backa en smula. Som jag sade förut – jag kanske inte var tillräckligt tydligt – tänkte jag att vi skulle försöka behandla dem i klump. Men vi backar en smula och noterar avvikande mening från mp på punkt 7 b.

Vi går nu vidare till punkt 8. Det är för vår del en informationspunkt. Det ska alltså bli en föredragning av kommissionen vad gäller påföljder för arbetsgivare som anställer medborgare från tredjeland med mera. Mycket mer om den punkten vet inte nämnden, men det kanske statsrådet gör.

Anf. 106 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Det är faktiskt några saker som jag hade tänkt säga på punkt 7 b.

Anf. 107 ORDFÖRANDEN:

Då backar vi igen. Jag måste ha varit mycket otydlig.

Anf. 108 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Nejdå, ordföranden är effektiv. Det är bra.

När det gäller meddelandet om cirkulär migration och partnerskap för rörlighet mellan Europeiska unionen och tredjeländer presenterade kommissionen i mitten av maj på uppmaning av Europeiska rådet i december förra året även ett meddelande om cirkulär migration och ett program för rörlighet mellan den europeiska unionen och tredjeland. I den övergripande strategin för migration 2006 fanns idén om att erbjuda tredjeländer så kallat rörlighetsprogram. I detta meddelande presenterade kommissionen konkreta förslag på hur sådana rörlighetsprogram skulle kunna utformas. Där föreslås att rörlighetsprogram ska förhandlas bilateralt med varje enskilt tredjeland. Programmen ska innehålla ömsesidiga åtaganden från både EU och tredjeland. Kommissionen får i uppdrag att föra samlade förhandlingar för alla intresserade medlemsstater gentemot intresserade tredjeländer.

Sverige välkomnar kommissionens meddelande, och vi ser positivt på att samarbetet på migrationsområdet med länder utanför EU fördjupas. Vi anser att det finns skäl att se över möjligheten att ta fram övergripande gemenskapsregler som avser migration till unionen. Laglig migration är i ett framtidsperspektiv en viktig fråga för den europeiska unionen.

Regeringen är positiv till ett rättsligt ramverk som skapar förutsättningar för frivillig cirkulär migration men är tveksam till ett system där det ställs villkor om återvändande inom en specifik tidsperiod.

Vi välkomnar att kommissionen med detta meddelande öppnar för en diskussion om en gemensam definition av cirkulär migration inom den europeiska unionen.

2006/07:30
8 juni

Anf. 109 ULF HOLM (mp):

Jag vill framföra avvikande mening om detta. Det handlar framför allt om vad man kallar för illegal migration. Där har vi en helt avvikande åsikt.

Anf. 110 ORDFÖRANDEN:

Det är noterat.

Jag konstaterar igen, för säkerhets skull, att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt och noterar avvikande mening från mp under punkt 7 b.

Nu är vi framme vid punkt 8.

Anf. 111 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Fru ordförande! Punkten handlar om förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om sanktioner mot arbetsgivare som anställer olagligt vistandes tredjelandsmedborgare. Som sagt informerades nämnden inför förra RIF-rådet om kommissionens avsikt att presentera ett förslag till direktiv om sanktioner mot arbetsgivare som anställer tredjelandsmedborgare som vistas olagligt på medlemsstaternas territorium.

Den 16 maj antog kommissionen ett förslag till direktiv som ska presenteras vid detta möte. Förslaget har lämnats över till Europaparlamentet och till rådet. Det finns ännu inte någon svensk översättning av dokumentet, och vi har inte haft möjlighet att i detalj gå igenom de förslag till åtgärder som kommissionen föreslår. I korthet kan dock nämnas att förslaget innebär att arbetsgivare ska åläggas att ta ett större ansvar vid anställning av tredjelandsmedborgare. De ska kontrollera att dessa personer har tillstånd och rätt att vistas och arbeta i medlemsstaterna. Arbetsgivarna ska i vissa fall underrätta behöriga nationella myndigheter om anställningen. Om arbetsgivarna inte uppfyller dessa krav kan administrativa sanktioner eller straffrättsliga påföljder bli aktuella.

Enligt gällande svensk ordning finns redan möjlighet att vidta vissa åtgärder, både administrativa och straffrättsliga sanktioner, mot arbetsgivare som anställer utlänningar som saknar erforderligt arbetstillstånd. Om de föreslagna sanktionsbestämmelserna till fullo täcks av den svenska lagstiftningen måste dock analyseras närmare.

Det bör också påpekas att direktivet innehåller samma problematik som vi har sett i ett antal nya direktivförslag på senare tid, till exempel det så kallade miljöbrottsdirektivet, nämligen förekomsten av mer eller mindre detaljerade straffbestämmelser i ett förstapelarinstrument. Denna problematik har sin bakgrund i den så kallade miljödomen, där EG-domstolen ogiltigförklarade ett rambeslut som antogs under tredje pelaren med hänvisning till att straffrättsliga åtgärder var nödvändiga för att säkerställa effektiviteten i den miljölagstiftning som gemenskapen antagit och att de därför skulle ha antagits i ett direktiv inom första pelaren.

Sverige anser, trots miljödomen, att huvudprincipen fortfarande är att bestämmelser om straffrätt inte kan antas inom ramen för EG-fördraget utan i stället bör regleras genom tredjepelarinstrumentet. Undantag från

denna princip bör tolkas restriktivt. Detta är en inställning som delas av många medlemsstater. Räckvidden av miljödomen är oklar, och vi väntar på ytterligare ett avgörande från EG-domstolen i det så kallade fartygsföreningens målet, som förhoppningsvis kan ge ökad klarhet.

Anf. 112 ORDFÖRANDEN:

För vår del här och nu är detta en informationspunkt och inte en besluts punkt.

Anf. 113 ULF HOLM (mp):

Ministern höll en väldigt lång utläggning här. Kommer ministern att ha en lika lång utläggning när kommissionen presenterar sitt förslag och framföra den svenska ståndpunkten i de grundläggande frågorna?

Jag delar inte alls åsikten att arbetsgivare ska åläggas mer kontrollfunktioner, och jag tror inte att alliansen heller gör det. Med tanke på de regelförenklningar ni vill göra för arbetsgivare är väl inte detta ett led i er politik, eller?

Anf. 114 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Fru ordförande! Som jag konstaterade i min uppläsning ser vår lagstiftning i dag ut som den gör. Om vi införlivar direktivet innebär det inga extrema förändringar. Från vår sida sett är de nuvarande bestämmelserna på den här punkten bra.

Däremot ska man naturligtvis vara försiktig när man formulerar sig i den här frågan. Vi står i begrepp att vidta förändringar i vår arbetskraftsinvandringslagstiftning, men jag ser ingen konflikt mellan det här ställningstagandet och de förslag som presenterades i slutbetänkandet från Kommittén för arbetskraftsinvandring. Det slutbetänkandet levererades den 16 oktober förra året till regeringen. Där ser jag ingen konflikt. Självfallet kommer vi att redogöra för vår ståndpunkt när det gäller förhållandet mellan pелarinstrumenten och vår syn på hur man ska införliva direktiv i Bryssel.

Anf. 115 ORDFÖRANDEN:

Då tackar vi så mycket för informationen i den här frågan. Det finns säkert anledning att återkomma.

Punkt 9, Förstärkning av integrationspolitiken, är däremot en besluts punkt. Utkast till slutsatser har sänts ut. Vill statsrådet kommentera ytterligare?

Anf. 116 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Jag kan i korthet dra vad detta går ut på för EU-nämndens ledamöter. Integrationspolitik har ju blivit en allt viktigare fråga i de flesta av EU:s medlemsländer. Trots stora insatser är situationen för människor med utländsk bakgrund sämre än för andra på många samhällsområden. Integrationspolitiken är primärt ett ansvar för varje enskilt land. Den måste bygga på de särskilda förhållandena i varje land, och någon gemensam bindande EU-politik för integration ska därför inte utvecklas.

Det står samtidigt klart att EU:s medlemsstater har mycket att vinna på att dra nytta av varandras erfarenheter på integrationsområdet. Det

finns ett gemensamt intresse av att varje medlemsland har en effektiv integrationspolitik.

Utöver det rena samarbetet om integrationsfrågor enades RIF-rådet i november 2004 om gemensamma grundläggande principer för integrationspolitiken inom EU. Dessa principer är inte juridiskt bindande men kan fungera som utgångspunkter för politikutvecklingen både för unionen och för medlemsstaterna.

Den 10–11 maj hölls i Potsdam i Tyskland ett andra möte för EU:s integrationsministrar. Där fastslogs att det fortsatta arbetet på integrationsområdet ska utgå från de gemensamma grundläggande principerna för integrationspolitiken inom EU. Vidare enades ministrarna om formerna för och innehållet i det fortsatta samarbetet på integrationsområdet. Det rör sig i huvudsak om att analysera olika modeller för att effektivisera integrationsprocessen och om formerna för ett förbättrat erfarenhetsutbyte. Det kan särskilt nämnas att den interkulturella dialogen anses vara ett viktigt instrument för integrationen av människor med olika ursprung, kultur och religion.

Det är viktigt att påpeka att slutsatserna inte innehåller några juridiskt bindande åtaganden.

Sverige ställer sig helt bakom slutsatserna. Vi delar helt uppfattningen att arbetet mot utanförskap och för integration är så viktigt att vi måste ta del av alla erfarenheter från andra medlemsstater. Det fortsatta samarbetet inom EU, som slås fast i slutsatserna, bör kunna bidra till den framtida politikutvecklingen inom hela EU.

Anf. 117 ORDFÖRANDEN:

Vi ska i alla fall fatta beslut inför RIF-rådet.

Anf. 118 JACOB JOHNSON (v):

Jag anser tvärt emot ministern att det här är steg mot en harmoniserad europeisk integrationspolitik och anmäler avvikande mening.

Anf. 119 ORDFÖRANDEN:

Jag finner att det finns majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende.

Punkt 10 handlar om enhetligt utformade uppehållstillstånd med mera. Även det är en beslutspunkt om en allmän riktlinje. Underlag är utsänt. Det fanns majoritet i EU-nämnden sist frågan var uppe, även om det var ett tag sedan.

Anf. 120 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Fru ordförande! Det här handlar om ändring i förordningen EG 1030/2002 om enhetligt utformade uppehållstillstånd för tredjelandsmedborgare. I rådet pågår behandling av kommissionens förslag till förordning i syfte att ändra förordningen om enhetligt utformade uppehållstillstånd i syfte att införa den nya biometriska tekniken, som består av ansiktsbild och fingeravtryck från två fingrar, i tredjelandsmedborgares uppehållstillstånd. Införandet av biometriska kännetecken är ett viktigt steg i arbetet för att införa nya element som skapar en tillförlitligare

2006/07:30

8 juni

koppling mellan innehavaren och det enhetligt utformade uppehållstillståndet.

De tekniska aspekterna behandlas i rådet parallellt med de legala aspekterna. Det är angeläget att de tekniska standarder som innehåller biometri i uppehållstillstånd ska kunna antas vid samma tidpunkt som förordningen.

Sverige är positivt till förslaget om att införa biometri i det harmoniserade uppehållstillståndskortet eftersom en tillförlitligare koppling skapas mellan innehavaren och uppehållstillståndet. När det gäller de legala aspekterna kommer ordförandeskapet troligen vid mötet att be om en allmän riktlinje för hantering vid kortare förlängning av uppehållstillstånd samt användning av uppehållstillståndskort för vissa familjemedlemmar till EU-medborgare.

Från svensk sida kan vi i fråga om kortare förlängning av uppehållstillstånd stödja en lösning som innebär möjlighet att utfärda en harmoniserad förlängnings-*sticker*, som fästs i tredjelandsmedborgarens pass, i linje med nuvarande ordförandeskaps förslag. Vi stöder vidare den bestämmelse som skulle möjliggöra att samma kortformat kan användas uppehållstillstånd för familjemedlemmar till EU-medborgare som inte utövat sin rätt till den fria rörligheten.

Anf. 121 ULF HOLM (mp):

Från Miljöpartiets sida tycker vi inte att detta är särskilt bra. Vi var emot det förra gången det behandlades, och vi är fortfarande motståndare till att man ska införa fingeravtryck och ansiktsfotografi på det här sättet.

Anf. 122 ORDFÖRANDEN:

Då finner jag sammanfattningsvis att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt och noterar avvikande mening från mp.

Punkt 11, Flyktingsituationen i Irak, är en informationspunkt. Finns det något nytt att säga där?

Anf. 123 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Fru ordförande! Ja, absolut! Vid detta RIF-råd väntas kommissionen informera om ett expertmöte som ägde rum i Bryssel i början av maj där Sverige deltog. Mötet syftade till att analysera de påtagliga skillnader som råder medlemsstaterna emellan när det gäller asylpraxis för irakier. Kommissionen har konstaterat att även om man ännu inte har ett gemensamt asylsystem borde de minimiregler som har antagits genom skyddsgrundsdirektivet och asylprocedurdirektivet innebära att skillnaderna inte skulle vara så stora som de faktiskt är.

Från svensk sida hoppas vi att en framtida översyn av praxis kan komma att innebära utökat utrymme för irakier med genuina skyddsbehov att få skydd i EU. Sedan det förra RIF-rådet har kommissionen också ny information från den resa till Iraks grannländer som kommissionären med ansvar för utveckling och humanitärt bistånd Louis Michel har genomfört.

Vi välkomnar givetvis att den irakiska flyktingsituationen har kommit att bli något av en stående punkt på RIF-rådets dagordning. I den mån den svenska regeringen har bidragit till detta är det utmärkt. Vi är mycket intresserade av att den här frågan och intresset för den vidmakthålls. Vi

Anf. 124 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för den informationen och går vidare till punkt 12, som även den är en informationspunkt. Här kommer en föredragning från kommissionen. Finns det något att säga om det, statsrådet?

Anf. 125 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Fru ordförande! Även här finns det ett antal saker att redogöra för inför nämnden. Kommissionen har för avsikt att på kollegiets möte den 6 juni, som ju var häromdagen, anta ett antal dokument med åtgärder för ytterligare harmonisering på asylområdet. Vid RIF-rådet har vi en presentation av dessa att vänta.

Först i raden finns ett förslag om att ändra direktivet om varaktigt bosätta tredjelandsmedborgares ställning. Flyktingar och skyddsbehövande i övrigt ska enligt förslaget komma att åtnjuta samma rättigheter som övriga tredjelandsmedborgare. Detta är något vi från svensk sida välkomnar. Vidare väntar vi på en grönbok om det framtida gemensamma europeiska asylsystemet och en rapport med en utvärdering av Dublinsystemet.

Vi ser positivt på en fortsatt harmonisering på asylområdet och välkomnar grönboken. Dublin- och Eurodacförordningarna är viktiga instrument på området, och en utvärdering av dem båda är därför angelägen. Eftersom den framtida harmoniseringen på asylområdet är en så stor, viktig och komplex fråga ska vi analysera innehållet i de presenterade dokumenten noga. Men det är för tidigt att dra några slutsatser härom.

Anf. 126 JACOB JOHNSON (v):

Även om detta är en informationspunkt finns en svensk ståndpunkt som uttalar starkt intresse för en harmonisering på asylområdet. Vänsterpartiet har en avvikande mening där. Jag ville framföra det.

Anf. 127 ULF HOLM (mp):

I Miljöpartiet har vi också en avvikande mening och ställer oss inte bakom den svenska ståndpunkten att vi vill ha ytterligare harmonisering av asylsystemet. Däremot vill jag välkomna en utvärdering av Dublinsystemet. Det har vi efterfrågat många gånger. Den har gällt ett antal år nu, och det är dags för en utvärdering. Jag kan förstås inte säga vad utvärderingen ska komma fram till, men jag är lite rädd för att den ska ligga till grund för ytterligare harmonisering. Det hoppas jag att den inte behöver göra i det här fallet.

Jag antar, fru ordförande, att vi kommer att återkomma med en diskussion i utskott och kammare om grönboken längre fram, så att vi i dag inte behöver ta ställning till något vi inte vet.

Anf. 128 ORDFÖRANDEN:

Nej, så är det i sak. Vi återkommer, och då finns det säkert tillfälle, för den händelse att vi inte skulle vara överens i det läget, att anmäla avvikande mening när nämnden fattar beslut i sakfrågan.

I dag är detta en informationspunkt. Om Jacob Johnson fortfarande vill anmäla en avvikande mening kan vi väl hitta ett sätt att göra det i förhållande till den svenska ståndpunkten i den som den har redovisats så här långt. Men det är lite luddigt. Det vi brukar göra på sådana här punkter är att tacka för informationen. Jag tittar på Jacob Johnson, som räcker upp handen.

Anf. 129 JACOB JOHNSON (v):

Jag hänvisar till det skriftliga materialet, som innehåller en ganska koncis svensk ståndpunkt. Om det bara hade stått att vi välkomnar informationen och noterar den hade det varit en annan sak. Men det är inte bara så, utan man redovisar en svensk ståndpunkt. Därför anmäler jag avvikande mening.

Anf. 130 ORDFÖRANDEN:

Det man kan göra i det här läget är antingen att säga som Jacob Johnson, och då kommer det att framgå av de stenografiska uppteckningarna, eller – vilket jag gärna tillåter – att man anmäler en avvikande mening i förhållande till den hittills redovisade svenska ståndpunkten. Det finns ju inget nämndbeslut att opponera sig emot. Det kommer säkert så småningom.

Då tackar jag för informationen och noterar en avvikande mening på det här viset.

Anf. 131 MIKAEL CEDERBRATT (m):

Fru ordförande nämnde Europeiska rådet och att vi eventuellt på någon punkt kunde ta upp det. Det här är mitt val av punkt.

Anf. 132 ORDFÖRANDEN:

Vi backar lite och öppnar punkt 12.

Anf. 133 MIKAEL CEDERBRATT (m):

Lite fritt översatt har jag läst mig till i underlagen för en eventuell framtida ståndpunkt vid ett framtida Europeiska rådet. Det finns ju en balans när det gäller harmonisering – å ena sidan väldigt stark gränskontroll, å andra sidan att man ser det positiva i migration.

Det har vi lite olika syn på och åsikter om. Men i det här papperet står det om "eventuella" fördelar av migration. Tittar man på Jan O Karlsson och FN-rapporten kan man väl säga att det fanns en hel del fördelar. Min fråga till statsrådet blir om statsrådet är beredd att få bort uttrycket "eventuella" fördelar.

Anf. 134 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Jag vet inte riktigt vilka möjligheter som finns att få bort det ordet om det uppfattas som anstötligt. Men man kan konstatera att det trots allt är väldigt viktigt att komma ihåg att bilden ser olika ut för olika länder i

unionen när det gäller migration. Vi har från svensk sida en synnerligen positiv syn på de här frågorna och anser att etablerandet av system för cirkulär migration skulle vara ett mycket stort steg framåt – för unionen naturligtvis, men också för de ursprungsländer i tredje världen som framför allt är berörda.

Med detta sagt tycker jag ändå att det finns anledning att säga ”eventuella”, för det finns skillnader mellan oss. Vissa länder uppbär nu ett mycket stort tryck av migration och har naturligtvis anledning att fundera över vad de här reglerna skulle kunna innebära för dem och hur de ska utformas. Jag tycker att man ska ha ett öppet synsätt på de här frågorna, och det kanske är bättre att använda uttrycket ”eventuella” och vara diplomatisk gentemot de länderna för att på det sättet vinna hela den stora diskussionen, som vi måste göra gemensamt.

Anf. 135 ORDFÖRANDEN:

Då är vi klara med punkt 12, där vi alltså i övrigt tackar för informationen och noterar nämnda avvikande mening från v.

Vi går över till punkt 13, Information från kommissionen angående viseringsreciprocitet.

Anf. 136 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Fru ordförande! Punkten handlar om viseringsreciprocitet. Viseringsreciprocitet innebär att alla EU-medborgare ska kunna åtnjuta viseringsfrihet till alla länder vars medborgare i sin tur kan resa till Schengenområdet utan krav på visering. I januari 2006 presenterade kommissionen en rapport, i vilken de sätter press på de tredjeländer som inte tillämpat ömsesidiga viseringsregler. Kommissionen har i uppgift att under 2007 presentera en annan rapport om de senaste åtgärderna som vidtagits till följd av den så kallade reciprocitets- eller ömsesidighetsmekanismen. Vi välkomnar från svensk sida en uppdatering och eventuella andra rapporter vid detta råd.

Anf. 137 ORDFÖRANDEN:

EU-språket är förtjusande lättillgängligt ibland.

Vi tackar för informationen i den här frågan och går vidare, förbi hela sidan med rättsliga frågor till den allra sista baksidan på den blå agendan, där det finns beslutspunkter i den gemensamma kommittén på minister-nivå, till punkt 2 på den agendan, och även 4. Där har i alla fall jag noterat statsrådet Billström. Punkt 2 är en beslutspunkt angående informationssystem för viseringar, väldigt lik den tidigare behandlade diariepunkt 6. Så man behöver inte tillägga något om man inte vill göra det.

Anf. 138 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Det är samma frågor, så i övrigt behövs inga ytterligare kommentarer.

Anf. 139 ORDFÖRANDEN:

Helt och hållet samma frågor?

Anf. 140 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Ja.

Anf. 141 ORDFÖRANDEN:

Då fattar vi för ordningens skull ett beslut även i detta. Jag finner sammanfattningsvis att det finns majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende.

Punkt 4 på den agendan är väldigt, väldigt lik diariepunkt 10 om enhetlig utformning av uppehållstillstånd med mera. Men det är en beslutspunkt.

Anf. 142 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Det är samma sak där. Det behövs inga ytterligare tillägg.

Anf. 143 ORDFÖRANDEN:

Nej, och inte från nämnden heller. Då ska jag konstatera att det finns majoritet för regeringens ståndpunkt även i detta ärende.

Anf. 144 ULF HOLM (mp):

Där ska jag ha avvikande mening, så jag är konsekvent – tror jag i alla fall.

Anf. 145 ORDFÖRANDEN:

Där ska vi ha en avvikande mening på mp. Det var 2 b förra gången tror jag, om jag ska vara lite...

Anf. 146 ULF HOLM (mp):

Punkt 10 sade du.

Anf. 147 ORDFÖRANDEN:

Ja, det stämmer. Då ska vi ha en avvikande mening på mp, och bara mp.

Då är vi klara med de frågorna. Vi har behandlat A-punktslistan rätt utförligt med justitieministern, men är det några A-punkter som statsrådet Billström eller nämndens ledamöter vill kommentera med anledning av hans områden?

Anf. 148 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Fru ordförande! Det finns bara en A-punkt inför detta råd. Jag utgår ifrån att det här har penetrerats ganska noggrant, men är det någon av ledamöterna som vill ställa frågor går det utmärkt.

Anf. 149 ORDFÖRANDEN:

Enligt mina noteringar finns det inga Billström-A-punkter alls.

Anf. 150 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Jo, det ska det göra.

Anf. 151 ORDFÖRANDEN:

Det fanns en?

Anf. 152 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Ja, utkast till rådsslutsatser om förbättrat samarbete mellan medlemsstaterna, kommissionen och Frontex på återvändandeområdet. Här har samråd skett med socialförsäkringsutskottet.

2006/07:30

8 juni

Anf. 153 ULF HOLM (mp):

Där ska jag anmäla avvikande åsikt från Miljöpartiets sida.

Anf. 154 ORDFÖRANDEN:

Får vi be om numret på den A-punkten i Regeringskansliets kommenterade dagordning?

Anf. 155 ULF HOLM (mp):

26.

Anf. 156 JACOB JOHNSON (v):

Jag kan göra varianten att anmäla avvikande mening.

Anf. 157 ORDFÖRANDEN:

Det går alldeles utmärkt. Det här är ju en beslutspunkt och allt.

Då ska vi fatta beslut vad gäller övriga A-punkter. Vi har fattat beslut vad gäller justitieministerns A-punkter och fattar nu beslut om övriga A-punkter som ligger på bordet. Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i dessa ärenden och noterar avvikande meningar hos v och mp i A-punkt nr 26.

Vi är klara med A- och B-punkterna på den blå agendan. Är det någonting ytterligare som statsrådet Billström vill ta upp med nämnden går det så klart utmärkt att göra det nu.

Anf. 158 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Fru ordförande! Ingenting mer än att jag önskar nämndens ledamöter en trevlig helg.

Anf. 159 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för det och önskar statsrådet lycka till på rådsmötet.

Vi är klara med hela RIF-agendan och tar en liten bensträckare innan vi släpper in jordbruksministern. Det gör vi alldeles strax, dock senast kvart i tolv.

3 § Jordbruk och fiske

Jordbruksminister Eskil Erlandsson

Återrapport från ministerrådsmöte den 7 och 9 maj 2007

Återrapport från informellt ministerrådsmöte den 20–22 maj 2007

Information och samråd inför ministerrådsmöte den 11 och 12 juni 2007

Anf. 160 ORDFÖRANDEN:

Då hälsar vi jordbruksministern med medarbetare välkomna! Vi ska börja med återrapporter från två tidigare ministerrådsmöten, och dem får vi nog muntligt för det är inte så mycket material utsänt. Vi har ju tidigare tagit del av allt möjligt inför dessa rådsmöten. Är det någonting särskilt som jordbruksministern vill säga med anledning av dessa? Om så är fallet går vi därefter in på behandlingen av det kommande rådsmötet.

Det gäller alltså rådsmötena den 7 och 9 maj och det informella ministermötet den 20–22 maj.

Jag ber om ursäkt för mitt påstående om att det saknas underlag! Det finns en rapport från det första mötet. Det är det informella mötet som vi är mer nyfikna på att höra någonting om. Men kommentera gärna rapporten också om jordbruksministern vill! Varsågod!

Anf. 161 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Fru ordförande! Vi börjar med det informella mötet den 22 maj 2007. Det avhölls i Mainz i Tyskland.

Diskussionen om landsbygdens framtida utveckling kom i stora drag att handla om framtidens CAP. Mainzmötet kan därför ses som en uppföljning av det informella mötet i Uleåborg. Mariann Fischer Boel framhöll betydelsen av den så kallade axel 3, alltså den allmänna landsbygdsutvecklingen inom LBU, vilket får uppfattas som kritik mot att medlemsstater valt att inte tillräckligt prioritera denna axel. Ländernas inlägg följde i stort ett förväntat mönster.

Det tyska ordförandeskapet hade inför mötet sänt ut ett antal bakgrundsdokument med tre frågor till oss ministrar. Den första frågan var: *What roles will farmers play in the next ten years?* Fråga två var: *How should our rural regions develop?* Fråga tre var: *What changes are desirable to better align the gap to the challenges faced by people in rural regions?*

Vi gjorde ett inlägg i detta sammanhang. Från svensk sida framhöll jag bland annat de skilda förutsättningarna för stadsnära landsbygd och den verkliga glesbygden. I den stadsnära landsbygden ser vi i Sverige en mycket positiv befolkningsutveckling. I glesbygden ser vi däremot en fortsatt minskning.

Anf. 162 CHRISTINA AXELSSON (s):

Tack så mycket för återrapporten! Jag tänkte bara fråga om man tog upp någonting rörande möjligheten att kunna bedriva företag – bondgårdar är ju företag – i den yttersta glesbygden. Det gör jag lite med tanke på den debatt vi hade i morse om att lägga ned Svensk Kassaservice och de problem det kommer att innebära.

Jag kan anta att man har likartade problem, bortsett från hur vi har det i Sverige, i övriga Europa på de ställen där det är glest befolkat. Togs det upp någonting?

2006/07:30
8 juni

Anf. 163 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Ja, frågan togs upp av Sverige och Finland eftersom det väl är vi som har den mest uttalade glesbygden. Frågeställningen hör ju hemma i huvudfrågeställningen, alltså axel 3 och den allmänna landsbygdsutvecklingen.

Anf. 164 CHRISTINA AXELSSON (s):

Jag undrar bara om det blev någon debatt eller om man kom fram till något mer utöver att man tog upp det.

Anf. 165 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Det fanns inte tidsmässigt utrymme till att diskutera varandras inlägg. Följaktligen blev det heller inga slutsatser från detta möte.

Anf. 166 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m):

Möjligen ett litet påpekande från oss som är landsbygdsbor: Även om Svensk Kassaservice lägger ned så finns ju lantbrevbäringen kvar med den servicen i princip hemma på gården. Det är oerhört unikt!

Anf. 167 ORDFÖRANDEN:

Kan vi då lägga återrapporterna från gångna ministerrådsmöten till handlingarna? Svaret är ja.

Då går vi in på information och samordning inför kommande ministerrådsmöte. Där har vi en blå agenda.

Anf. 168 CHRISTINA AXELSSON (s):

Jag tänkte på rapporten från mötet den 7–8 maj. Får jag ställa en fråga om den?

Anf. 169 ORDFÖRANDEN:

Gör det!

Anf. 170 CHRISTINA AXELSSON (s):

Det gäller djurskyddsreglerna för slaktkycklingar som det fattades beslut om. Jag tycker att det är lite oklart vad det egentligen var för beslut som fattades. Sverige framhöll ju att det är viktigt att man har en extra bra djurhållning om man ska ha två kilo extra. Sedan läser man att det var tre kilo högre belägningsgrad och så där, så jag förstår inte riktigt vad det var för beslut man egentligen tog på slutet.

Anf. 171 ORDFÖRANDEN:

Jag var lite för snabb i väg nyss. Vi stannar alltså kvar en stund på återrapportspunkterna om de gångna ministerrådsmötena och är nu på det som var den 7 och 9 maj. Vill jordbruksministern kommentera detta?

Anf. 172 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):
Det beslut som togs vad gäller beläggningen är att maximalt tak är 39 plus tre kilo om man har ett gott djurskydd i sin besättning.

Anf. 173 CHRISTINA AXELSSON (s):
Då gav vi oss alltså när det gäller detta med tvåkilospunkten?

Anf. 174 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):
Ja, det kan man väl säga att vi gjorde i kompromissens anda. Samtidigt behöll vi ju det låga skade- och dödlighetstalet för att få ha denna ytterligare lite högre beläggning.

Anf. 175 ORDFÖRANDEN:
Kan vi *då* lägga åiterrapporterna till handlingarna? Svaret är ja.
Då går vi in på information och samråd inför kommande rådsmöte. Vi har en blå agenda när det gäller detta, och jag vill uppmärksamma nämndens ledamöter dels på att det var information i miljö- och jordbruksutskottet i går, dels på att det kom en ny agenda i går där många beslutspunkter blev A-punkter. Jag kommer så klart att nämna dem vartefter vi passerar dem. Det gör vi nu, för punkterna 3 och 4 hör dit båda två och kan återkomma under A-punkter.

Första B-punkten är nr 5 som handlar om upprättande av en flerårig plan för torskbestånden i Östersjön. Frågan har varit i nämnden senast den 13 april. Då fanns det ett stöd för det redovisade upplägget. Underlag är utsänt dels i den kommenterade dagordningen tidigare i veckan, dels i form av utkast till slutsatser i utskick 2.

Vill jordbruksministern säga någonting inledningsvis?

Anf. 176 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):
Fru ordförande! Jag vill börja med att konstatera att Ices i dagarna kommit med sina råd. Deras siffror talar sitt tydliga språk. Torsken i Östersjön fortsätter att vara en bristvara. Därför är denna förordning viktig. Det är bara med en långsiktig strategi som vi kan nå ett hållbart fiske.

Vad gäller "efforten" – fiskeansträngningarna – är det min förhoppning att ett kombinerat hav- och stoppdagssystem införs. Det finns många skäl att stödja detta, inte minst för att hjälpa det småskaliga fisket som med gällande regler har påverkats i större utsträckning än vad som var avsett.

Vidare undantas område 27 från sommarstoppet och havdagssystemet. Fisket som bedrivs i detta område är småskaligt och beroende av ett kontinuerligt fiske under sommarperioden. Mängden torsk är låg i området då det är i utkanten av torskens naturliga utbredning, och svenska fiskare fångar i detta område mindre än 1 procent av den mängd torsk som fångas söder om område 27. I detta vatten fiskar man alltså i huvudsak andra arter.

Låt mig också nämna något om de utestående frågor som finns inför rådsmötet. För det första gäller det fiskeriansträngningen, "efforten". Enligt nuvarande förslag ska en kombination av havdagar och stängda

perioder, alltså sommarstopp, fungera som ett *effort*-system. Motivet skulle vara att man därmed slipper kompletterande undantag.

Det ska i sammanhanget noteras att man i detta råd ej kommer att bestämma det exakta antalet havdagar. Det kommer att beslutas om i TAC-förordningen som antas under hösten 2007. Då kommer Sverige att hävda att det är viktigt att man börjar på en nivå vad gäller antalet havdagar som inte höjer "efforten", alltså fiskeansträngningen.

Vidare finns det en utestående fråga kring undantaget för det småskaliga fisket. I nuvarande förslag finns inget undantag för småskaligt fiske. Om det nya *effort*-systemet införs och område 27 behandlas särskilt i planen är inte anledningen till undantag lika stor utifrån ett svenskt perspektiv.

Vidare finns en fråga kring återvinning av fiskedagar. Några medlemsstater vill få fler havdagar genom att den utskrotning som de genomfört sedan den 1 januari 2005 ska kunna tillgodoräknas. Det skulle innebära att medlemsstater som tidigare skrotat inte kan dra nytta av detta, vilket jag anser vore orättvist. Dessutom ökar det ju kapaciteten.

Det finns också en fråga om detta med loggbok och toleransmarginal. Där stöder Sverige kommissionens förslag. Vi har ingen stark åsikt i frågan om toleransmarginalen. Sverige har tidigare framhållit att loggbok främst ska gälla de fartyg som har tillstånd att fiska torsk.

Slutligen finns det en frågeställning kring procedurer för exkludering av områdena 27 och 28. Vi i Sverige anser att områdena 27 och 28 ska undantas från sommarstoppet och de begränsningar som finns inom havdagssystemet. Det har varit en mycket viktig svensk prioritet för att förbättra situationen för det småskaliga fisket som i område 27 och område 28 i huvudsak riktar sitt fiske mot andra arter. Torskfångsterna är mycket små jämfört med fiskeområdet söder om de här två områdena.

Anf. 177 SUSANNE EBERSTEIN (s):

Fru ordförande! Torskrågor har alltid varit intressanta i Sverige, särskilt när det gäller de torskar som finns i Östersjön. När man pratar om kontroll är det ju väldigt viktigt att man har möjligheter till en effektiv kontroll. Hur ser jordbruksministern på möjligheterna att inte bara prata om kontroll utan också se till att alla dessa regler efterföljs?

Min andra fråga är: De här planerna som nu finns på en flerårig torskplan – är det samma sak som återhämtningsplanen, eller finns det något annat?

Anf. 178 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m):

Fru ordförande! Det är glädjande att notera att man från svensk sida på flera punkter har lyckats få med det småskaliga fiskets förutsättningar och därigenom göra detta mer nöjbart för de mindre fiskarna.

Speciellt värdefullt tycker jag att det är att notera att det nu äntligen finns en ministerdeklaration mot det illegala torskfisket som undertecknades i Köpenhamn. Det är bara att gratulera till att det efter åtminstone tio års diskussioner finns på pränt. Det är en stor framgång, tycker jag.

Sedan noterade jag att jordbruksministern lade till område 28 i sin muntliga redogörelse när det gäller den svenska ståndpunkten. Det fanns nämligen inte med här i den svenska ståndpunkten, men det ska ju omfattas också.

2006/07:30

8 juni

Sedan till en synpunkt som jag vill skicka med ministern, nämligen att jag tror att det är viktigt att man nu i samma veva som man fattar beslutet också beslutar om en utvärdering om helst tre år eller motsvarande så att man per omgående lägger upp på agendan att detta ska följas upp.

Likaså tror jag det är viktigt att man ser över reglerna i den rådsförordning som reglerar de tekniska fiskereglerna. Då handlar det speciellt om trålarnas konstruktion som gör att man kan selektera fisket. De måste bli så effektiva som möjligt. Exempelvis måste 37-centimeterstorsken kunna hållas utanför.

Om man ska koppla ihop det resonemang som jag nu för med att man ska behålla all fisk – det är en helt annan punkt, men saker och ting hänger ihop – är det viktigt att man har en så bra utrustning som möjligt. Eftersom detta är en förordning finns det skäl att se över den så snabbt som möjligt så att vi uppnår de mål som vi alla är överens om, nämligen att vi ska rädda Östersjötorsken.

Anf. 179 JACOB JOHNSON (v):

Mot bakgrund av Ices rekommendationer tycker jag inte att planen är tillräckligt långtgående. Den borde ge möjlighet till mer långvariga fiskestopp, framför allt för det östra beståndet. Den borde kanske innehålla en diskussion om möjligheter till fredade områden. Det anknyter i och för sig till ett mer långvarigt fiskestopp. Det handlar också om ett utvecklande av selektiva fångstmetoder. Det anknyter lite grann till vad Bengt-Anders Johansson tog upp om minsta storlek på fisk och att den gränsen kanske borde höjas.

Om ministern inte kommer att ändra sig i upplägget kommer jag att anmäla avvikande mening.

Anf. 180 ORDFÖRANDEN:

Jag noterar det så länge.

Anf. 181 PER BOLUND (mp):

Som ministern var inne på är torskbeståndet i Östersjön ned på *all-time low*. Det ligger på en väldigt kritisk nivå. Det ligger 40 procent under den rekommenderade absoluta minimigränsen för hur stort bestånd borde vara. Att EU i den akuta situation som nu råder bara kommer fram med en minskning på 10 procent per år är långt ifrån tillräckligt. Det är egentligen att skicka en dödsdom till Östersjöns torskbestånd, som jag ser det.

Ett av problemen med den här planen är att man har slagit ihop det västra och det östra beståndet till en enda enhet. Eftersom det är två olika situationer – det östra beståndet väldigt akut hotat, medan det västra inte ligger riktigt lika dåligt till – är det en väldigt underlig princip att slå ihop de här två till en enda enhet. Det är också därför som man inte har tagit fram en återhämtningsplan för det östra beståndet. Genom att man har slagit ihop det här har det varken blivit en återhämtningsplan eller en förvaltningsplan för torsken, utan det har blivit något slags mellanting som varken är det ena eller det andra.

Vi i Miljöpartiet anser att det är självklart att torsken uppfyller alla kriterier som EU har satt upp för när man ska ta fram en återhämtnings-

plan. Det innebär också att man måste ha en tidsplan för när målen ska uppfyllas och när bestånden ska ha återhämtat sig. Man måste ha relevanta mål fastlagda för vad som ska betraktas som ett hållbart bestånd. Båda de här sakerna fattas i den här planen. Därför är den långt ifrån tillräcklig. Vi i Miljöpartiet tycker absolut att den ska avvisas.

Anf. 182 ORDFÖRANDEN:

Jag noterar det som en avvikande mening från mp.

Anf. 183 SVEN GUNNAR PERSSON (kd):

Kristdemokraterna vill ge sitt stöd till jordbruksministrarnas arbete med att så långt det är möjligt minska fisketrycket på torsk. Även om det resultat som vi nu ser framför oss inte är tillräckligt hade det blivit ännu värre om Sverige inte hade deltagit i det arbetet på det aktiva sätt som vi nu gör.

Jag vill ställa en fråga till ministern utifrån punkt 16 b, som kommer senare, där det handlar om att mer långsiktiga bedömningar ska göras av hur kvoterna ska utformas i framtiden och hur man kan komma vidare. Ser ministern det som möjligt att få till stånd allra minst en förvaltningsplan och i bästa fall en återhämtningsplan? Det är ju vad som behövs för att klara torsken, särskilt i det östra beståndet. Vi kan fortsätta att arbeta så här steg för steg, men risken är att det går alldeles för långsamt och att när vi har uppnått en mer acceptabel nivå i arbetet är torsken utom räddning.

Anf. 184 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Fru ordförande! Många frågor griper in i varandra här. Jag ska försöka få med alla frågeställningar i mitt inlägg, men samtidigt ber jag om ursäkt för att det kan bli ganska långt.

Hur kan vi förbättra kontrollen med den här planen? Sverige har ställt sig positivt till en mer effektiv redskapsreglering. Det har tidigare till exempel varit tillåtet att fiska med pilk under sommarstoppen. Möjligheten att felaktigt rapportera torsk som pilkfångad då den egentligen har fångats med förbjudna redskap upphör därmed. Vi säger att förbud införs mot att medföra torskfångande redskap ombord i de stängda områdena. Det införs ett generellt förbud mot att behålla torsk ombord vid fiske med drivgarn. För att undvika felrapportering av fångster tillåts torskfiske endast i ett av områdena A, det västra torskfiskeområdet, B, det östra torskfiskeområdet eller C, övriga Östersjön, under samma fiskeresor. I samband med att fartyget lämnar hamn ska kontrollmyndigheten informeras om i vilket område fisket ska bedrivas. På detta sätt låser man den rapporterade fångsten till ett område. Befälhavarna är ansvariga för att väga alla torskfångster innan de säljs eller transporteras från landningsplatsen.

Bestämmelsen är långtgående och ställer höga krav på fiskaren. Detta underlättar för införandet av ett system med ökad spårbarhet. Etablering av en plan för torskbestånden i Östersjön är också en förutsättning för att gemenskapens kontrollorgan för fiske, CFCA, aktivt ska kunna verka i området.

En framgång i arbetet med en regelförenkling är att den så kallade 175-kilosregeln har tagits bort. Fartyg får gå till hamn för nattvila, vilket

har stor vikt inte minst för det småskaliga fisket samt även för beredningsindustrin.

När det gäller fiskerikontrollen bör även den ministerdeklaration som undertecknades i Köpenhamn den 27 mars i år uppmärksammas. Då enades alla gemenskapens Östersjönationer om att aktivt motverka illegalt fiske.

Vad beträffar detta med återhämtningsplan och liknande är detta en plan för att återställa torskbeståndet till de nivåer som vi vill ha i Östersjön.

Låt mig nämna att i förordningstexten finns vissa väsentligheter. I artikel 4 ställs tydligt upp mål för fiskeridödligheten i enlighet med artikel 5 i grundförordningen. Artikel 8 beskriver hur fiskeriansträngningen gradvis ska minskas för att målet för fiskeridödligheten ska uppnås också i enlighet med artikel 5. Punkt 12 i preambeln samt artikel 29 anger en tidsram, nämligen att det ska vara en återhämtningsplan under tre år och att den sedan ska utvärderas med avseende på de mål som har satts upp. Artikel 27 och 28 anger dessutom mekanismer för hur målet för fiskeridödligheten ska revideras i ljuset av nya vetenskapliga råd.

Eftersom antalet tillåtna fiskedagar i inledningsskedet kommer att bestämmas först vid höstens TAC- och kvotförhandlingar har Ices ingen möjlighet att göra någon bedömning i nuläget när målet för den här förordningen skulle kunna nås.

Anf. 185 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m):

Fru ordförande! Jag vill uttrycka min ledsenhet över att vi inte kan stå enade bakom regeringen i dess strävan att försöka åstadkomma någon-
ting när det gäller reducering av torsken. Tidigare erfarenheter av att säga nej är ganska tydliga. Det innebär att det inte är någon som bryr sig. Man sätter sig ett hörn. Man deltar inte. De andra länderna struntar fullkomligt i dem som inte är med och försöker åstadkomma en förbättring som gör att vi kan rädda torskbeståndet. Jag tror nämligen att både Vänstern och Miljöpartiet är angelägna om att vi ska få ett så bra torskbestånd som möjligt. Jag beklagar att de inte har dragit lärdom av sina tidigare ställningstaganden där man inte får något som helst inflytande. Det hade varit trevligt om vi hade kunnat stå enade bakom det här förslaget som åtminstone går i rätt riktning. Det andra leder ingenstans alls.

Anf. 186 LARS TYSKLIND (fp):

Fru ordförande! Jag kan bara instämma i det som Bengt-Anders Johansson säger. Att avvisa planen leder absolut ingen vart. Det har, precis som Bengt-Anders säger här, visat sig förut att då är Sverige uträknat och inte med längre och diskuterar.

Jag skulle jag ställa en fråga om kontrollverksamheten. Det är väldigt viktigt att vi verkligen fokuserat på orden "förbättra kontrollen" och att det inte är lika med att öka kontrollen. Att vi ökar med samma vara tror jag inte leder någon vart. Jag har en fråga om detta med riskbaserad kontroll. Det har ju diskuterats i vissa sammanhang. Det handlar om att man går in och analyserar var de flesta felen görs. Det gör man inom annan verksamhet. De fiskare som gör mest fel blir mer kontrollerade. Förs det någon diskussion om att den som verkligen sköter sig kan få ett egenkon-

Anf. 187 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Låt mig först göra ett konstaterande. Med den position som Sverige har intagit är vi en spelare på banan i dag. Det har inte Sverige varit tidigare i de här förhandlingarna enligt min uppfattning. Det gör också att vi kan påverka i den riktning som vi önskar, men det innebär ju, som i alla andra förhandlingar, självklart inte alltid att man får till 100 procent som man vill. Ställer man sig då i ett hörn är man inte längre förhandlingsbar.

Låt mig så gå till den konkreta frågeställningen om kontrollverksamheten. Det är alldeles riktigt som Lars Tysklind påpekar att all kontrollverksamhet självfallet ska vara riskbaserad. Det är något som vi i Sverige strävar efter med de kontrollorgan vi har i vårt land. Vi har också försökt att på olika sätt försöka skapa goda relationer till våra grannar för att grannar emellan hjälpa varandra att utveckla kontrollmetoder och också kunna göra de riskavvägningar som behöver göras tillsammans och ensartat så att vi får så bra kontroll som möjligt i akt och mening att vi ska kunna förbättra de bestånd av torsk som vi har i Östersjön.

Anf. 188 PER BOLUND (mp):

Det gäller den här ståndpunkten att det skulle vara en konstruktiv linje och att man verkligen anstränger sig för att nå fram om man genast antar kompromissförslag från början och inte alls driver en hård linje i förhandlingarna. Det är kanske lättare att nå en överenskommelse, men det är ingenting som förbättrar för torsken i Östersjön eller som gör att man får en hårdare princip från EU:s sida, tvärtom. Det finns ingenting som stöder den teorin över huvud taget.

Däremot finns det fakta som visar att när man har haft hårda råd från Ices och Sverige också har drivit det hårt har man åstadkommit lägre fångstkvoter. Det är den linje som gör att man kommer framåt. Om det är någon part i förhandlingarna som står bakom Ices rekommendationer är det klart att det finns en större möjlighet att de uppnås. Om ingen gör det finns det ingen som helst möjligheter att de alls uppnås.

Problemet nu är att Sverige inte ställer sig bakom Ices rekommendationer. Det tycker vi är väldigt tråkigt eftersom riksdagen i budgetpropositionen för i år har ställt sig bakom att man ska ha Ices rekommendationer som bas.

Sedan vill jag också verkligen ifrågasätta jordbruksministerns påstående om att det finns en tidsplan och att det finns relevanta mål. Tidsplanen enligt EU:s grundförordningar är ju en tidsram för att uppnå de uppställda målen. Det är inte en tidsram för att göra en revidering, som jordbruksministern nämnde här. Målen måste uttryckas i lekbiomassa för att de ska vara relevanta och inte i minskade fångstansträngningar eller liknande.

Man kan helt enkelt konstatera att det inte är en återhämtningsplan. Genom att man har slagit ihop de västra och östra bestånden har man varken fått en återhämtningsplan eller en förvaltningsplan. Det tycker vi är väldigt tråkigt.

Anf. 189 CHRISTINA AXELSSON (s):

Jag kan hålla med Per Bolund. Man kan undra när man lyssnar på dagens debatt om torskräddningen började i och med att den borgerliga regeringen tillträdde. Nej, de som kan sin historia vet att så inte är fallet.

Det är bra att man nu gör ansträngningar att förbättra kontrollmöjligheten. Jag håller med om att man inte bara ska göra detsamma som man alltid har gjort utan också fortsätta att utveckla den.

Jag blir lite fundersam över till vad det förpliktar. När man såg återrapporten förra gången gällde det visserligen tonfisk, men fisk som fisk. Där gav man amnesti åt en medlemsstat som verkligen hade utmärkt sig och överfiskat på en av världens känsligaste och dyrbaraste arter. Den behövde inte betala tillbaka sitt överfiske.

Kommer man verkligen att ta i med hårdhandskarna mot dem som faktiskt överträder det som man nu förhoppningsvis ändå uppnår? Ices består av en massa experter som vet bäst på området, som man har tillsatt och som man har en sådan tilltro till. Varför lyder man inte deras råd? Vore inte det inte det allra enklaste för att verkligen rädda torskfisket i Östersjön?

Anf. 190 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m):

Fru ordförande! Jag har en liten kort kommentar. Annars kan den som möjligtvis läser protokollet tro att både Per Bolund och Christina Axelsson har rätt.

Om man tittar på kvoterna finns ett väldigt tydligt trendbrott på kvotnedgången som råkar ha en hyfsad koppling till regeringsskiftet. Det bevisar nämligen att om man säger nej kommer man ingenstans. Man måste alltså vara med och förhandla.

Anf. 191 CHRISTINA AXELSSON (s):

Jag vill bara göra en replik. Var inte också vi med och förhandlade? Det är helt fel som du säger, Bengt-Anders Johansson. Vi har drivit på den här frågan från svensk sida.

Glädjande nog har de andra medlemsländerna också insett behovet av att rädda torsken. Inte minst när vi har fått med flera länder vid södra delen av Östersjön har det skett en betydlig förbättring. Det tycker jag är bra.

Det kan vi tala om i kammaren sedan.

Anf. 192 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Våra inlägg brukar alltid inledas med att vi ska lyssna till vetenskapen. Men det är som jag har försökt att beskriva för nämnden ganska många gånger: Alla tycker inte så. Då måste man förhandla för att komma så långt som möjligt i den riktning som man själv förespråkar.

Det är precis vad vi har gjort i det här sammanhanget. Det har inneburit det som har beskrivits här av bland andra Bengt-Anders Johansson. Vi har uppnått ett trendbrott vad gäller uttaget av torsk från Östersjön.

Planen som nu är för antagande ska utvärderas efter tre år. Vad beträffar frågeställningen om lekbiomassan är det enligt de uppgifter jag har svårt att vetenskapligt använda sig av den typen av mätmetoder.

Låt mig också igen konstatera att vi har en antagen ministerdeklaration om hur kontrollen ska göras, vilken omfattning den ska ha och att vi

Anf. 193 ORDFÖRANDEN:

Jag finner sammanfattningsvis att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende och noterar en avvikande mening från v och mp. Detta om punkt 5.

Punkt 6 är en beslutspunkt angående ingående av ett partnerskapsavtal om fiske med mera. Där har kommissionens förslag skickats ut per mejl.

Anf. 194 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Jag har inget övrigt att anföra än vad som finns i textmaterialet som står till nämndens förfogande.

Anf. 195 ORDFÖRANDEN:

Jag finner sammanfattningsvis att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt även i detta ärende.

Punkt 7 gäller en politik för att minska oönskade bifångster med mera. Slutsatsutkast är utsända i utskick 2. Vill jordbruksministern lägga till någonting?

Anf. 196 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Fru ordförande! I korthet vill jag säga att i Coreper den 1 juni 2007 accepterades ordförandeskapets utkast till rådsslutsatser. Vid vårt kommande juniråd kommer slutsatserna förhoppningsvis att antas. Men det kommer också att ske ett meningsutbyte i ärendet.

Anf. 197 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m):

Fru ordförande! Ur hushållningsperspektiv är det oerhört glädjande att man börjar tänka i de termerna. Det man väl har tagit upp och som i normalfallet är så skadat att det ändå dör är det klokt att ta hand om.

Vi hamnar i en komplikation. Vi har motstående förordningar och direktiv. Exempelvis får man inte ta upp torsk som är mindre än 37 centimeter. Är den med i trålen upp är den redan körd. Då måste man naturligtvis kunna ta hand om den.

Jag vill bara påminna nämndens ledamöter om den asymmetrin i systemet. Det får vi hitta någon lösning på. De selekterande trålarna är ett utmärkt hjälpmedel där Sverige ligger väldigt långt fram.

Det återkopplar till det jag sade för en stund sedan om vikten att se över de tekniska reglerna i förordningarna.

Anf. 198 SVEN GUNNAR PERSSON (kd):

Det är ett känt faktum att väldigt stor del av fiskdödligheten sker i samband med utkast. Det är djupt beklagligt. Det kommer ingen till nytta på något sätt. Det motverkar också syftena med fiskeripolitiken.

Det är därför glädjande att man nu jobbar i den här riktningen. Svårigheten är kontrollen av detta. Finns det några resonemang om på vilket sätt man ska övervaka och kontrollera att det inte sker något utkast eller

att minskningen eller återhållsamheten med sikte ett förbud ska kunna övervakas och kontrolleras?

Anf. 199 SUSANNE EBERSTEIN (s):

Jag vill också fylla på från vår sida. Det är väldigt viktigt när nya regler kommer hela tiden att man har baksidan klar för sig att någon ska kontrollera att reglerna följs. Vi är helt överens där.

Det är intressant att man inte får fiska och inte får slänga i fisken. Till slut undrar man vad man ska göra med den. Den här regeln kommer att bli väldigt svår att kontrollera. De har på något sätt all anledning att bryta emot den.

Det är jätteviktigt att man ägnar sig lika mycket åt att kontrollera reglerna som att sätta upp dem.

Anf. 200 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Fru ordförande! Det som ska antas på kommande rådsmöte är ett principdokument. Det innebär att processen fortsätter även efter det att principdokumentet är antaget. Det är en dynamisk och levande process som vi är inne i.

Det innebär i sin tur att regelverk ses över kontinuerligt. De frågor som tas upp här av Sven Gunnar Persson och Susanne Eberstein kommer med säkerhet att diskuteras. Jag tycker att de har relevanta kommentarer i sammanhanget här.

Det är alldeles självklart att om vi antar regler måste vi också hitta metoder för att i någon mån kunna kontrollera att de efterlevs, och så vidare. Detta är en dynamisk och levande process. Vi får följa upp allt efterhand som processen framskrider.

Återigen vill jag säga att kommentarerna från Sven Gunnar Persson och Susanne Eberstein i allra högsta grad är relevanta i sammanhanget.

Anf. 201 ORDFÖRANDEN:

Jag finner sammanfattningsvis att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende.

Punkt 8 om drivgarn har blivit en A-punkt.

Punkt 9 gäller rapport om tillämpning av systemet med våra gamla vänner tvärvillkoren. Den frågan har varit i EU-nämnden förut. Utkast till slutsatser finns i utskick 2.

Anf. 202 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Fru ordförande! För mig är det viktigt att vi nu kommer överens om rådslutsatserna. Det utkast som ligger på bordet är acceptabelt även om jag anser att man kunde vara mer långtgående.

Helst hade jag sett att det tydligt framgick att diskussionerna om ytterligare förenklingsförslag som medlemsstaterna framfört kommer att fortsätta i samband med hälsokontrollen.

Min farhåga är dock att om vi inte kommer överens kommer det att äventyra de fortsatta diskussionerna om det förenklingsförslag som kommissionen nu har fört fram.

Anf. 203 SUSANNE EBERSTEIN (s):

Jag vill bara försäkra mig om att jordbruksministern kan försäkra mig om att sådana regelförenklingar aldrig motverkar till exempel de regler som djurskydd som vi har här i Sverige.

2006/07:30

8 juni

Anf. 204 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Den försäkran lämnar jag härmed.

Anf. 205 ORDFÖRANDEN:

Jag finner sammanfattningsvis att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt även i detta ärende.

Punkt 10 gäller upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna med mera. Den frågan har varit i nämnden i mars. Förslaget till överenskommelse var ganska tjockt och har därför funnits tillgängligt på kansliet. Vill jordbruksministern kommentera någonting?

Anf. 206 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Efter genomgången i rådsarbetsgruppen har ett reviderat förslag lagts fram från kommissionen. Ett antal frågor har diskuterats. Ordförandeskapet har presenterat ett kompromissförslag om dessa.

Kompromissen innebär att möjligheten till intervention av griskött behålls. Det skrivs tydligt hur den samlade förvaltningskommittén ska arbeta och hur skyddsklausulen ska fungera.

Det görs dessutom deklarationer från kommissionen som säger att nuvarande köpevillkor för sockerbetor och särskilda regler för humlesektorns producentorganisationer ska finnas i tillämpningsförfordningarna. Det finns en deklaration om triggernivån för störningsklausulen för olivolja.

Efter genomgång i SIK den 29 maj och 4 juni kunde ordförandeskapet konstatera att det fanns en kvalificerad majoritet för kompromissförslaget. Frågan kommer att hanteras som en så kallad falsk B-punkt på rådet.

Den fråga som är mest känslig är den om hur arbetet i förvaltningskommittén ska organiseras. Några medlemsstater anser att kommittén ska delas upp i ett antal undergrupper så att frågorna även fortsättningsvis ska behandlas sektorsvis.

Kommissionen anser dock att det skulle innebära att flexibilitet och effektivitet minskar. Det går emot tanken om en samlad marknadsordning. Sverige stöder kommissionen i denna fråga.

Det bör understrykas att den samlade marknadsordningen främst innebär tekniska ändringar. Från kommissionen har syftet inte varit att göra politiska förändringar. Kommissionen har hänskjutit frågor av politisk art till framtida reformer och hälsokontroll.

Det har även varit tydligt att de flesta medlemsstater endast kunnat godta tekniska förändringar. Att ta bort en mekanism som intervention när det gäller griskött ansågs av kommissionen som en teknisk förändring eftersom den inte använts på 30 år.

De flesta medlemsstater har dock inte haft samma uppfattning utan sett det som en substantiell förändring som innebär att åtgärder som kan komma att behövas framöver tas bort, varför det instrumentet finns kvar i kompromissen.

Anf. 207 SUSANNE EBERSTEIN (s):

I en av grunderna finns systemet för direktstöd. Jordbruksstödet är en kontroversiell fråga inom EU:s budget, och den tar en stor del av budgeten. Vi är många som vill ta bort jordbruksstödet, och jag har förstått att även jordbruksministern har haft funderingar om det.

Vilka stöder oss i kampen om att avskaffa jordbruksstödet, och vilka bundsförvanter har vi?

Anf. 208 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Den frågeställningen är inte föremål för diskussion eller debatt i samband med det här ärendet, varför den är lite irrelevant i sammanhanget. Den diskussionen kanske vi kan ta vid ett annat tillfälle och möjligen i ett annat forum. Om nämnden tillåter tar jag den gärna här, men det är kanske att gå lite utanför dagordningen i dag.

Anf. 209 ORDFÖRANDEN:

Vi kan hålla oss till den här punkten nu.

Anf. 210 SUSANNE EBERSTEIN (s):

Det handlar om systemet för direktstöd, så jag förstår inte riktigt varför man inte skulle kunna fundera över det.

Anf. 211 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

I korthet kan jag då säga att länder som vi känner sedan tidigare, Danmark, Holland – Nederländerna alltså – England och möjligen Estland, har funderingar kring de här sakerna som på många sätt överensstämmer med våra funderingar.

Anf. 212 ERIK A ERIKSSON (c):

Det är glädjande att vi får gå före i Sverige och visa att det finns en möjlig väg att göra det enklare att handla länder emellan och konsumenter emellan. Det handlar också om konsumenternas skydd. Trygga och säkra livsmedel förutsätter vi i riksdagen att vi har på vår marknad. Det arbetet fortgår, som väl är. Det här handlar i någon mening om att förenkla, men det ska också hela tiden synas varför vi gör förenklingar.

Våra vänner i Tyskland går före. Jag har en kort fråga. Har ministern haft samtal med den tyske ministern i det här ärendet? Det är jag intresserad av att höra.

Anf. 213 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Fru ordförande! Vi har haft flera samtal. Vi hade ett ganska långt bilateralt samtal med ordförandeskapet, som ju är tyskt. Nu blir jag osäker på månaden, men jag har för mig att det var i februari månad. Sedan hade vi rikliga tillfällen vid det informella ministermötet som var i maj, för några veckor sedan. Frågan diskuterades självklart också då.

Anf. 214 ORDFÖRANDEN:

Jag finner sammanfattningsvis att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende.

Vi går över till punkt 11, Särskilda bestämmelser för sektorn för frukt och grönt med mera. Där finns kommissionens förslag utsänt per mejl. Det har varit saksamråd i miljö- och jordbruksutskottet den 15 mars, då det fanns en majoritet för regeringens redovisade upplägg inför fortsatta förhandlingar i denna fråga. I dag är det en beslutspunkt om politisk överenskommelse.

Anf. 215 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Jag har tagit upp reformen med nämnden tidigare inför rådsmötena i januari och april. Som ni vet har vi i stort sett varit positiva till reformförslaget. Framför allt är det positivt att kommissionen föreslår att frikoppla stöden för bearbetning. Bearbetningsstöden är sektorns största budgetpost, och när nu dessa stöd frikopplas innebär det en rejäl förenkling.

Dessutom föreslår kommissionen att slopa exportbidragen och att slopa återtag som till 100 procent finansieras av EU. Det är frågor som Sverige har verkat för i många år.

Som ni vet har vi även varit kritiska till delar av reformförslaget. Jag tänker då i första hand på förslaget att införa krishantering. I praktiken innebär förslaget att de producentorganisationer som kan erhålla EU-stöd motsvarande 4,1 procent av sin omsättning kan välja att utföra krishanteringsåtgärder för maximalt en tredjedel av det EU-stöd de erhåller under förutsättning att producenterna medfinansierar åtgärderna till 50 procent. Medfinansiering har tidigare visat sig ha en hämmande effekt på utnyttjandegraden.

De åtgärder producentorganisationerna har möjlighet att genomföra är till exempel grönskörd, återtag och skördeskadeförsäkring, men även utbildning och andra former av preventiva åtgärder kan komma att genomföras för dessa stöd. Krishantering är som sagt en del av reformförslaget, och för många länder är detta den viktigaste delen. Krishanteringen kommer därför att finnas kvar i slutuppgörelsen. Min prioritering är att begränsa omfattningen av denna åtgärd.

Slutuppgörelsen kan innebära att det blir en övergångsperiod för frikopplingen av bearbetningsstöden också. Angående övergångsperioden för frikopplingen av bearbetningsstöden tycker jag att det är rimligt att producenterna får möjlighet till en övergångsperiod, som vid MPR-reformen 2003.

Övergripande anser jag i det här fallet att det är viktigt att vara en konstruktiv och realistisk partner i förhandlingarna, vilket nämnden väl känner till att jag uttryckt i andra sammanhang också. Detta kräver att nämnden ger ett relativt öppet mandat. Sverige bör se reformen i ett större perspektiv och se de positiva effekter som den i stort medför. Jag tänker då framför allt på att mer stöd frikopplas, att stödsystemet förenklas genom att frukt och grönsaker sammanfogas med resten av jordbrukspolitikerna och att en större andel stöd notifieras som icke handelsstörande till WTO med mera.

Detta är aspekter som innebär en klar förbättring jämfört med nuvarande situation. Det är viktigt att vi fäster vikt vid detta och inte hänger upp oss på att Sverige inte till punkt och pricka kan utforma alla delar i reformen.

Anf. 216 CHRISTINA AXELSSON (s):

Jag tänkte fråga om potatisen. Man är tveksam till att potatis ska omfattas av handelsnormerna. Det är väl inte så att det har att göra med storleken på potatisen, att man har den typen av normer? Jag förstår inte riktigt vad det innebär att potatisen också ska omfattas.

Det är bra att det här med frukt och grönsaker stimuleras. Men kommer man då också att göra förändringar i lagen om offentlig upphandling såtillvida att man på ett mer relevant sätt kan handla närodlat, så man inte behöver använda frukt och grönsaker som är åksjuka?

Anf. 217 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Vad beträffar potatisen vill vi i detta sammanhang såväl som i andra sammanhang undvika byråkrati. Personligen anser jag dessutom att näringen på det stora hela sköter verksamheten bra och på det sätt den ska skötas.

Skolfrukten är inte med i förslaget längre, varför vi kan besvara frågeställningarna med att de ej blir aktuella att ta ställning till.

Anf. 218 HILLEVI LARSSON (s):

Innebär det att jordbrukarna inte har rätt att ge skolfrukt till skolorna, eller har de möjlighet att göra det ändå? Det hade väl ändå varit bra om barnen hade fått del av frukten?

Anf. 219 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Vad jag förstår finns det ingen möjlighet för någon att förbjuda någon att skänka bort saker och ting. Men EU kommer alltså i systemet inte att tillhandahålla några pengar för att man ska kunna köpa produkterna.

Anf. 220 ORDFÖRANDEN:

Jag finner sammanfattningsvis att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt även i detta ärende.

Punkt 12 har blivit en A-punkt, och det har även 14 och 15. Det innebär att vår sista B-punkt, så här framåt halv ett-tiden, är nummer 13, Ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter med mera. Det finns utkast till politiska överenskommelser utsända i utskick 2.

Anf. 221 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Fru ordförande! Det finns en allmän inriktning från svensk sida som är redovisad här, antagen i december. Sedan dess är det mest tekniska justeringar och inga substantiella sakliga förändringar som har gjorts i förslaget.

I korthet kan vi sammanfattningsvis säga att Sverige välkomnar att den nya förordningen om ekologisk produktion nu kan antas av rådet. Det kommer att medföra ett förenklat och mer strukturerat regelverk som kan gynna och främja produktionen av ekologiska produkter.

Anf. 222 HILLEVI LARSSON (s):

Det står här i texten att regeringen anser att det är positivt att förordningen medger så kallad ingrediensmärkning, men att Sverige anser att det kan behövas större flexibilitet. Jag undrar vad som menas med större

flexibilitet. Innebär det att det inte är så noga vilka ingredienser en produkt innehåller, eller innebär det att man vill ha ännu större noggrannhet i ingrediensmärkningen?

Jag tycker att det är väldigt positivt att man ställer krav på ingrediensmärkning, för det är många konsumenter som vill veta vad produkter innehåller, dels allergiker, dels de som vill undvika långa transporter. Det kan finnas sjukdomar och så vidare. Jag tycker att det är en viktig konsumenträttighet.

Anf. 223 PER BOLUND (mp):

Fru ordförande! Min fråga gäller vad förslagen medför för kostnader för ekologiskt lantbruk. Man inför ett krav på obligatorisk märkning med EU-logon. Kommer det att innebära några kostnader? Varför har inte regeringen fört fram att det Kravmärke som vi har är väl fungerande och att det skulle räcka för svenska förhållanden? Man kanske inte behöver ha en märkning med EU-logon också.

När det gäller märkning av att det är fritt från GMO är vår inställning att kostnaderna för detta borde tas av dem som sprider ut genmodifierade organismer, inte av dem som skyddar konsumenterna från dem. Vi är rädda för att en sådan här märkning, där man ska ha ett särskilt intyg från försäljaren som styrker att ämnet inte har producerats med hjälp av GMO, kommer att medföra kostnadsökningar och ökat krångel för dem som producerar ekologiska produkter. Jag vill fråga om ministern delar den synpunkten och om det inte finns möjlighet att låta det ordinarie jordbruket stå för den kostnaden.

Anf. 224 CHRISTINA AXELSSON (s):

Jag tänkte höra lite grann angående processen i ärendet. Det här har ju legat med en tid i EU:s pipeline. Jag undrar hur ministern har verkat för att få andra organisationer att tycka till om det här. Det är flera organisationer som har sagt att de inte har varit till fullo delaktiga i det här. I alla fall har de sagt så till oss. Därför är det viktigt att ministern här redogör för hur man har kommit fram till de svenska ståndpunkterna.

Jag tänkte också höra vad som händer med Kravmärkningen nu. Det var ju diskussioner tidigare om att andra som hade uppfyllt Kravreglerna men inte hade anslutit sig till Krav också skulle kunna skriva att deras produkter var Kravmärkta. Det var en diskussion vi hade för ganska länge sedan. Jag tänkte höra hur det har gått på den sidan.

Jag tänkte också fråga om lagen om offentlig upphandling. Kommer man nu att ändra lagen om offentlig upphandling, så att man ganska enkelt kan säga att vi ska ha EU-loggade eller Kravmärkta produkter när vi gör en upphandling? Då skulle man på ett enkelt sätt kunna göra de upphandlingarna i kommuner och landsting när man exempelvis vill köpa mat för skolor, sjukhus med mera.

Anf. 225 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Fru ordförande! Vad beträffar märkning är det i detta sammanhang, såväl som i ganska många andra sammanhang, alltid en fråga om hur noggrant man ska lagreglera eller på annat sätt från samhällets sida reglera vad som ska märkas och inte märkas, detta i perspektivet av att det kostar för någon. Allra mest kostar det för den som är ny – en ny företa-

2006/07:30

8 juni

gare eller en ny produkt – och vill etablera sig på en marknad. Därför har vi i detta sammanhang, såväl som i några andra sammanhang, valt att inte verka för för många och för tunga obligatorier, eftersom det på ett negativt sätt skulle påverka möjligheterna för den som vill etablera sig på marknaden som företagare eller etablera en ny produkt på marknaden.

Märkning om sjukdomar, transporter och så vidare ingår inte i den ställda frågan kring hur vi ställde oss till ingrediensmärkningen.

Samma sak kan man säga om krav på Kravmärkning. Det är fullt möjligt att använda Kravmärkningen även framöver. Det är en administrativ kostnad, en certifieringskostnad för den som väljer att använda sig av det här märket, den här symbolen. Men samtidigt är det en fördel för den som väljer att göra det, eftersom det är en konsumentupplysning som uppskattas av många konsumenter och möjligen kan betyda en större försäljning och framgångar på en öppen marknad.

Vad beträffar samarbete och dialog under hösten har det upplysts mig om att det före mitt tillträde skedde en ganska omfattande dialog med de organisationer som i första hand är berörda av de förändringar som föreslås i direktivet. Även efter mitt tillträde har dialogen fortsatt. Men det är bara att konstatera att det inte är i alla sammanhang som man är överens med alla. Så är det i det här fallet; det finns delade meningar om vad vi tycker och planerar och vad en del organisationer kretsar kring.

Vad beträffar frågan om offentlig upphandling måste jag vid det här tillfället passa eftersom den inte hanteras av mig i regeringskretsen.

Anf. 226 CHRISTINA AXELSSON (s):

Jag blir lite förvånad när ministern säger att det inte får vara för många och inte för tunga obligatorium. Det här är ju ändå människor som vill sälja sina produkter genom att de producerar dem på ett annat sätt – ett sätt som konsumenterna efterfrågar. Då är det varken för tunga eller för många obligatorier. Det är däremot viktigt att vi har en märkning så att vi som konsumenter verkligen vet att det här är en ekologisk produkt och det här är det inte. Det tycker jag är viktigt.

Jag fick inte svar på frågan om Kravmärkningen. Kan någon sätta på ett Kravmärke eller säga att hans eller hennes produkter uppfyller Kravmärkningen eller något sådant? Jag kan förstå att man inte har själva certifieringsmärket, men kan man ändå på det sättet marknadsföra sina produkter på ett sätt som inte står i överensstämmelse med det som Krav har? Krav kommer då inte att kunna kontrollera att det här verkligen uppfylls.

Anf. 227 PER BOLUND (mp):

Jag tycker att regeringen har en tråkig linje när det gäller märkning. Problemet nu är att man måste ha en dubbel märkning. Man måste dels ha Kravmärkning, dels tvingas man också på EU-märkningen. Det är någonting som varken producenter eller konsumenter har efterfrågat i det här fallet, och det är något som orsakar kostnader och onödigt krångel, som jag ser det.

Vi hade önskat att regeringen i stället hade försvarat det svenska systemet, som ju fungerar väl. Det finns redan ett stort förtroende för Kravmärkningen på plats i Sverige. Vi hade gärna sett att man hade försvarat detta.

Ministern kanske kan svara på det här med intyg om att något är fritt från genmodifierade organismer. Kommer kostnaden att belasta det ekologiska jordbruket eller någon annan?

2006/07:30
8 juni

Anf. 228 HILLEVI LARSSON (s):

Jag vill börja med att hålla med Christina Axelsson. Det här är dels en viktig konsumenträttighet, dels ligger det i producenternas intresse. Jag tror att deras produkter blir ännu mer gångbara ju mer information som finns.

Men jag förstår fortfarande inte riktigt formuleringen om att man tycker att det är positivt att en ingrediensmärkning medges men att man vill ha en större flexibilitet. Innebär det i praktiken att vi vill ha regler som möjliggör för andra medlemsländer att ha en detaljeringsgrad, men Sverige vill inte ha det? Jag förstod inte riktigt det.

Anf. 229 ERIK A ERIKSSON (c):

Ordförande! Det här är komplext. Hela jordbrukspolitiken är komplex. Orsaken är att det var världskrig och därefter svält. Det är därför vi har den här regleringen. Det som är positivt med det är att vi som konsumenter blir sakupplysta. Annars är det en grym detaljstyrning.

Nu handlar det om märkning av ekologiska produkter. Okej – det är utmärkt att det finns en gemensam märkning för hela EU. Krav är ett varumärke i Sverige. Jag talar av egen erfarenhet som producent. Det är ett kvalitetscertifieringssystem som man går in i, men det kostar pengar.

Jag måste för protokollets skull nämna att de stöd som finns däremot är till för ekologisk odling. De har inte ett smack med Krav eller den märkningen att göra. Jag kan vara ekologisk odlare och ha ett hektar och få stöd för det oavsett om jag är med i Krav eller inte. Men jag måste uppfylla de riktlinjer som är fastslagna. Vi får inte blanda ihop äpplen och päron. Det äpple jag visar här kommer för övrigt från Argentina. Det vore önskvärt om vi till nästa möte hade äpplen från Kivik.

För protokollet skull vill jag också helt kort säga att ministern anför en positiv linje. Han tycker att vi ska stå upp för en gemensamhet i EU. Det är ju helt rätt om vi ska vara seriösa. Låt oss inte blanda in frågan i för mycket olika virrvarr. Vi pratar om ekologisk produktion och ekologiska varor – det är bra. I dag finns inte sådan produktion så att det räcker, som anfördes förut här. Efterfrågan är så pass stor. Jag menar att det skulle bli mer komplicerat om vi skulle ha ytterligare certifieringssystem. Det är vad jag försöker säga här.

Anf. 230 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Ordförande! Låt mig börja där Erik Eriksson slutade. Precis som sades ger detta en möjlighet för ett ökat utbud av ekologiskt framställda produkter och ingenting annat. Det innebär också ett ytterligare steg mot en gemensam inre marknad på området där varor blir utbytbara mellan länderna på ett sätt som de inte har varit tidigare.

Vad beträffar varumärket Krav är det ett privat varumärke. Det ägs av sina ägare och det är de som bestämmer hur det ska användas och vilka regler som ska gälla för dess användning.

Låt mig avsluta mitt inlägg med att säga att alltför många och tunga krav på ett antal producenter innebär att de producenterna förmodligen

inte blir fler. Vi är faktiskt intresserade av att få fler företag som introducerar nya varor och produkter på marknaden. Då får man inte ställa upp för höga trösklar, för då får vi inte detta.

Om ordföranden tillåter tänkte jag lämna över ordet till Carl-Johan Lindén, som har följt förhandlingarna om bland annat GMO och sådana saker på ett annat sätt än vad jag har haft möjlighet att göra. Det beror bland annat på att vi hade ett regeringsskifte i oktober månad.

Anf. 231 Lantbruksrådet CARL-JOHAN LINDÉN:

Fru ordförande! I just den specifika frågan om intyget om GMO-frihet och kostnaden för detta kan man i och för sig säga att kostnaden faller på producenten när det gäller att bekosta en certifiering. Det är helt riktigt. Certifiering ska garantera att varan uppfyller de krav som man ställer oavsett om det är Krav, EU-certifiering eller någon annan certifiering. Men det skiljer sig inte från andra produkter. Man kan välja ett certifiera en produkt på ett visst sätt. Det kan gälla kvalitetscertifiering – till exempel Sigill. Det är ett känt exempel, där producenten också får betala för att certifiera varan och se till att den uppfyller de krav som ställs på den. Visst kommer detta att bekostas av producenten. Det är inte på något annat sätt än för andra kvalitetsstandarder.

Anf. 232 ORDFÖRANDEN:

Det finns sammanfattningsvis en majoritet för regerings ståndpunkt i detta ärende, och jag noterar avvikande mening från mp.

Såvitt jag vet är vi då klara med B-punkterna till jordbruksrådet. Vi har punkten Övriga frågor, där punkt 16 b om fiskepolicy delvis är berörd tidigare. Vill jordbruksministern säga något särskilt i någon av de övriga frågorna får han gärna göra det nu.

Anf. 233 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Nej, men jag är beredd att svara på frågor.

Anf. 234 ORDFÖRANDEN:

Då öppnar vi för en diskussion om allmänna övriga frågor. Vi får se hur det går och om vi måste ta dem en i taget.

Anf. 235 SUSANNE EBERSTEIN (s):

Det gäller punkten d – bekämpningsmedel. Den svenska ståndpunkten har varit att vi ska ha strikta kriterier när det gäller bekämpningsmedel. Vi ska minska användningen och dessutom vill vi få bort farliga ämnen. Jag vill bara veta om jordbruksministern tänker fortsätta att driva detta på det här sättet och inte backa från de kriterier som är så viktiga ur alla synpunkter.

Anf. 236 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Svaret på frågan är ja.

Anf. 237 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m):

Min fråga gäller drivgarnen. Det är positivt att man nu har en gemensam nomenklatur när det gäller vad drivgarn egentligen är. Jag vill bara

fästa regeringens uppmärksamhet på att om man har denna tolkning strikt precis som man nu anger och för det som gäller drivgarnsförbudet innebär det att vissa garn som vi inte har räknat som drivgarn tidigare, framför allt i det småskaliga fisket, och som inte har någonting med exempelvis bifångst av tumlare eller annat att göra kan komma i fråga. Jag vill bara uppmärksamma regeringen på att via Fiskeriverket vara uppmärksam på frågan.

Anf. 238 ORDFÖRANDEN:

Jag vill bara säga till er som bläddrar i underlaget att det på den nya agenda som kom i går har tillkommit en fråga – 16 g om drivgarn. Den är inte med på den blå, men väl på den vita upplagan. Det finns också en fråga om drivgarn med under övriga frågor.

Anf. 239 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Ordförande! England är oroat. Det förekommer ett utbrett missbruk av de restriktioner som finns i EU och internationellt vad gäller användningen av drivgarn för att fånga tonfisk, svärdfisk och andra liknande arter både i gemenskapen och längre bort. Drivgarnsförbudet avseende dessa arter har gällt i gemenskapsvatten sedan 2002. Trots att åtgärder har vidtagits under flera år finns det en osäkerhet när det gäller tillämpningen. Det hela har inneburit att ett starkt genomdrivande ofta har visat sig vara problematiskt. För att lösa problemet är kommissionens förslag att införa en definition av drivgarn inom EU-lagstiftningen, som jag nämnde tidigare.

En överenskommelse om detta förslag kommer inte i sig att innebära en helhetslösning. England vänder sig till kommissionen för att uppmuntra en effektiv kontroll inom medlemsstaterna. Medlemsstaterna ska vara ansvariga då kontrollen inte lyckas. EU visar här vägen för att ta fram meningsfulla åtgärder för att skydda och förstärka den maritima miljön.

Anf. 240 PER BOLUND (mp):

Jag har en synpunkt när det gäller punkt 16 b om fiskemöjligheter 2008. Jag tycker fortfarande att Ices rekommendationer borde väga mycket tyngre. I stället för att se till fiskarnas möjligheter att anpassa sig borde man se till bestånden och den långsiktiga uthålligheten. Om vi utarmar bestånden kommer både fisken och fiskarna att drabbas hårt. Därför måste man vidta betydligt hårdare åtgärder när det gäller bestånd som ligger under de biologiskt säkra gränserna, till exempel Östersjötorsken.

Anf. 241 ORDFÖRANDEN:

Vi noterar det. Det var inte riktigt någon fråga, men om jordbruksministern vill kommentera detta får han gärna göra det. Om det inte finns några ytterligare frågor under punkten övriga frågor tackar vi för informationen under den punkten.

Vi går nu vidare till punkt 2 på A-punktlistan. Jag vill gärna berömma departementet lite grann. Det fanns dels en utförlig trolig A-punktlista i utskick 1, dels en ny reviderad sådan i utskick 2. Det fanns

också ett förtjänstfullt arbete i Coreper när det gäller punkterna 3, 4, 8, 12, 14 och 15 på den blå agendan. De har också blivit A-punkter sedan sist. Önskar någon ordet och fråga någonting om dessa punkter så kan ni göra det nu, om inte jordbruksministern vill säga någonting först.

Anf. 242 PER BOLUND (mp):

Under den nya A-punkten, som var punkt 3 förut, om bestånden av europeisk ål vill jag fråga om den plan som nu finns uppfyller de rekommendationer som Ices har ställt upp. Vad jag har förstått har Ices föreslagit hårdare åtgärder än vad kommissionen nu föreslår.

När det gäller punkt 4 om tonfisken är det samma sak. Hur förhåller sig den föreslagna kvoten till det som Iccat har föreslagit? Iccat är motvarigheten till Ices när det gäller tonfisken i Atlanten. Vad jag förstår ligger Iccats rekommendationer betydligt lägre än den fastställda kvoten.

Frågan är också om Sverige kommer att gå med på att Frankrike kommer att klara sig utan sanktioner fast landet har brutit så grovt mot de fastslagna kvoterna för tonfisken.

Anf. 243 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Som framgår av material utlämnat till nämnden är detta ett paket och en kompromiss, vilket innebär att man får ge och ta. Vi har fått göra det i det här sammanhanget. Vi påtalade med skärpa vid förra rådsmötet att det inte är acceptabelt att det går till på det sätt som det har gjorts i fråga om Frankrike. Det måste beivras. Men vi är i ett läge där vi måste anta eller förkasta ett kompromissförslag. Mitt förslag är att vi antar den här kompromissen. Jag tror att det är bra för ålens utbredning i vårt land.

Svaret är detsamma vad beträffar 40-procentsnivån. Den borde enligt vetenskapen ha varit högre, men för att komma i mål och över huvud taget komma fram har vi fått acceptera dessa 40 procent.

Anf. 244 PER BOLUND (mp):

Jag har en fråga om Frankrike som klarar sig undan sanktioner. Man bryter mot en princip som har funnits väldigt tydligt inom EU tidigare. Till exempel har Storbritannien och Irland fått neddragna fångstkvoter kommande år när de har överskridit sina kvoter ett år. De är tydligen ganska mycket i opposition mot att Frankrike skulle få ett undantag. De tycker att det strider mot likabehandlingsprincipen.

Frågan är om inte Sverige kan ansluta sig till de länderna och faktiskt driva en hård linje mot Frankrike.

Anf. 245 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Alla länder som har överskridit sina kvoter har fått amnesti, framför allt handlar det om Frankrike, och det finns också andra. Det är inte bra. Men för att komma fram är det bara så att man ibland måste ge avkall på de principer som finns och som har funnits under lång tid och som har följts tidigare. I det här fallet är det faktiskt Italiens positionsförflyttning som har möjliggjort att vi kan anta det förslag till att rädda ålen som vi nu är på väg att anta. Man blockerade de här två frågorna vid föregående rådsmöte.

Anf. 246 ORDFÖRANDEN:

Jag finner sammanfattningsvis att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i dessa ärenden.

2006/07:30

8 juni

Anf. 247 PER BOLUND (mp):

Jag vill anmäla en avvikande mening när det gäller ålen och tonfisken.

Anf. 248 ORDFÖRANDEN:

Jag sammanfattar att det finns en majoritet och noterar en avvikande mening från Miljöpartiet på punkter som på den blå agendan är punkterna 3 och 4. Kansliet får hjälpa mig att reda ut att det landade rätt sedan.

Vi är därmed klara med A- och B-punkterna på jordbruks- och fiskeagendan. Då det inte är något ytterligare som jordbruksministern vill berätta eller dela med sig av tackar vi jordbruksministern för i dag.

Innehållsförteckning

1 § Rättsliga och inrikes frågor	1
Anf. 1 ORDFÖRANDEN	1
Anf. 2 Justitieminister BEATRICE ASK (m)	1
Anf. 3 HILLEVI LARSSON (s)	2
Anf. 4 ULF HOLM (mp).....	2
Anf. 5 ORDFÖRANDEN	2
Anf. 6 Justitieminister BEATRICE ASK (m)	3
Anf. 7 ORDFÖRANDEN	3
Anf. 8 Justitieminister BEATRICE ASK (m)	3
Anf. 9 JACOB JOHNSON (v)	4
Anf. 10 ORDFÖRANDEN	4
Anf. 11 ULF HOLM (mp).....	4
Anf. 12 ORDFÖRANDEN	5
Anf. 13 Justitieminister BEATRICE ASK (m)	5
Anf. 14 ORDFÖRANDEN	5
Anf. 15 Justitieminister BEATRICE ASK (m)	5
Anf. 16 MARYAM YAZDANFAR (s)	7
Anf. 17 ORDFÖRANDEN	7
Anf. 18 HILLEVI ENGSTRÖM (m)	7
Anf. 19 ULF HOLM (mp).....	8
Anf. 20 ORDFÖRANDEN	8
Anf. 21 JACOB JOHNSON (v)	8
Anf. 22 Justitieminister BEATRICE ASK (m)	9
Anf. 23 MARYAM YAZDANFAR (s)	10
Anf. 24 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m)	10
Anf. 25 MIKAEL CEDERBRATT (m)	10
Anf. 26 ULF HOLM (mp).....	11
Anf. 27 Justitieminister BEATRICE ASK (m)	11
Anf. 28 HILLEVI ENGSTRÖM (m)	12
Anf. 29 SUSANNE EBERSTEIN (s).....	13
Anf. 30 INGVAR SVENSSON (kd).....	13
Anf. 31 CECILIA WIGSTRÖM I GÖTEBORG (fp)	13
Anf. 32 ULF HOLM (mp).....	14
Anf. 33 ORDFÖRANDEN	14
Anf. 34 Justitieminister BEATRICE ASK (m)	14
Anf. 35 ORDFÖRANDEN	15
Anf. 36 HILLEVI LARSSON (s).....	15
Anf. 37 Justitieminister BEATRICE ASK (m)	16
Anf. 38 ORDFÖRANDEN	16
Anf. 39 ULF HOLM (mp).....	16
Anf. 40 Justitieminister BEATRICE ASK (m)	16
Anf. 41 ULF HOLM (mp).....	16
Anf. 42 Justitieminister BEATRICE ASK (m)	16
Anf. 43 ORDFÖRANDEN	17
Anf. 44 Departementsrådet LARS WERKSTRÖM	17
Anf. 45 ORDFÖRANDEN	17
Anf. 46 Justitieminister BEATRICE ASK (m)	17
Anf. 47 ORDFÖRANDEN	17
Anf. 48 Justitieminister BEATRICE ASK (m)	17

Anf. 49	ORDFÖRANDEN.....	18
Anf. 50	JACOB JOHNSON (v)	18
Anf. 51	ULF HOLM (mp).....	18
Anf. 52	ORDFÖRANDEN.....	18
Anf. 53	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	19
Anf. 54	ORDFÖRANDEN.....	19
Anf. 55	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	19
Anf. 56	JACOB JOHNSON (v)	19
Anf. 57	ULF HOLM (mp).....	20
Anf. 58	ORDFÖRANDEN.....	20
Anf. 59	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	20
Anf. 60	ORDFÖRANDEN.....	20
Anf. 61	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	20
Anf. 62	ULF HOLM (mp).....	20
Anf. 63	ORDFÖRANDEN.....	20
Anf. 64	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	21
Anf. 65	ORDFÖRANDEN.....	21
Anf. 66	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	21
Anf. 67	ORDFÖRANDEN.....	21
Anf. 68	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	21
Anf. 69	ORDFÖRANDEN.....	22
Anf. 70	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	22
Anf. 71	ORDFÖRANDEN.....	22
Anf. 72	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	22
Anf. 73	ORDFÖRANDEN.....	22
Anf. 74	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	22
Anf. 75	ORDFÖRANDEN.....	22
Anf. 76	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	23
Anf. 77	ULF HOLM (mp).....	23
Anf. 78	ORDFÖRANDEN.....	23
Anf. 79	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	23
Anf. 80	ORDFÖRANDEN.....	24
Anf. 81	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	24
Anf. 82	ORDFÖRANDEN.....	25
Anf. 83	INGVAR SVENSSON (kd)	25
Anf. 84	HILLEVI LARSSON (s).....	25
Anf. 85	SUSANNE EBERSTEIN (s).....	25
Anf. 86	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	26
Anf. 87	ORDFÖRANDEN.....	27
Anf. 88	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	27
Anf. 89	ORDFÖRANDEN.....	27
2 §	Rättsliga och inrikes frågor	28
Anf. 90	ORDFÖRANDEN.....	28
Anf. 91	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m).....	28
Anf. 92	ORDFÖRANDEN.....	28
Anf. 93	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m).....	29
Anf. 94	ULF HOLM (mp).....	29
Anf. 95	ORDFÖRANDEN.....	29
Anf. 96	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m).....	29
Anf. 97	ORDFÖRANDEN.....	30
Anf. 98	JACOB JOHNSON (v)	30

2006/07:30

8 juni

Anf. 99	ORDFÖRANDEN	30
Anf. 100	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	30
Anf. 101	HILLEVI LARSSON (s).....	31
Anf. 102	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	31
Anf. 103	ORDFÖRANDEN	32
Anf. 104	ULF HOLM (mp).....	32
Anf. 105	ORDFÖRANDEN	32
Anf. 106	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	32
Anf. 107	ORDFÖRANDEN	32
Anf. 108	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	32
Anf. 109	ULF HOLM (mp).....	33
Anf. 110	ORDFÖRANDEN	33
Anf. 111	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	33
Anf. 112	ORDFÖRANDEN	34
Anf. 113	ULF HOLM (mp).....	34
Anf. 114	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	34
Anf. 115	ORDFÖRANDEN	34
Anf. 116	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	34
Anf. 117	ORDFÖRANDEN	35
Anf. 118	JACOB JOHNSON (v)	35
Anf. 119	ORDFÖRANDEN	35
Anf. 120	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	35
Anf. 121	ULF HOLM (mp).....	36
Anf. 122	ORDFÖRANDEN	36
Anf. 123	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	36
Anf. 124	ORDFÖRANDEN	37
Anf. 125	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	37
Anf. 126	JACOB JOHNSON (v)	37
Anf. 127	ULF HOLM (mp).....	37
Anf. 128	ORDFÖRANDEN	38
Anf. 129	JACOB JOHNSON (v)	38
Anf. 130	ORDFÖRANDEN	38
Anf. 131	MIKAEL CEDERBRATT (m)	38
Anf. 132	ORDFÖRANDEN	38
Anf. 133	MIKAEL CEDERBRATT (m)	38
Anf. 134	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	38
Anf. 135	ORDFÖRANDEN	39
Anf. 136	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	39
Anf. 137	ORDFÖRANDEN	39
Anf. 138	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	39
Anf. 139	ORDFÖRANDEN	39
Anf. 140	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	39
Anf. 141	ORDFÖRANDEN	40
Anf. 142	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	40
Anf. 143	ORDFÖRANDEN	40
Anf. 144	ULF HOLM (mp).....	40
Anf. 145	ORDFÖRANDEN	40
Anf. 146	ULF HOLM (mp).....	40
Anf. 147	ORDFÖRANDEN	40
Anf. 148	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	40
Anf. 149	ORDFÖRANDEN	40

Anf. 150	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m).....	40
Anf. 151	ORDFÖRANDEN.....	40
Anf. 152	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m).....	41
Anf. 153	ULF HOLM (mp).....	41
Anf. 154	ORDFÖRANDEN.....	41
Anf. 155	ULF HOLM (mp).....	41
Anf. 156	JACOB JOHNSON (v)	41
Anf. 157	ORDFÖRANDEN.....	41
Anf. 158	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m).....	41
Anf. 159	ORDFÖRANDEN.....	41
3 § Jordbruk och fiske.....		42
Anf. 160	ORDFÖRANDEN.....	42
Anf. 161	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	42
Anf. 162	CHRISTINA AXELSSON (s).....	42
Anf. 163	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	43
Anf. 164	CHRISTINA AXELSSON (s).....	43
Anf. 165	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	43
Anf. 166	BENGT-ANDERS JOHANSSON (m)	43
Anf. 167	ORDFÖRANDEN.....	43
Anf. 168	CHRISTINA AXELSSON (s).....	43
Anf. 169	ORDFÖRANDEN.....	43
Anf. 170	CHRISTINA AXELSSON (s).....	43
Anf. 171	ORDFÖRANDEN.....	43
Anf. 172	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	44
Anf. 173	CHRISTINA AXELSSON (s).....	44
Anf. 174	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	44
Anf. 175	ORDFÖRANDEN.....	44
Anf. 176	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	44
Anf. 177	SUSANNE EBERSTEIN (s).....	45
Anf. 178	BENGT-ANDERS JOHANSSON (m)	45
Anf. 179	JACOB JOHNSON (v)	46
Anf. 180	ORDFÖRANDEN.....	46
Anf. 181	PER BOLUND (mp)	46
Anf. 182	ORDFÖRANDEN.....	47
Anf. 183	SVEN GUNNAR PERSSON (kd)	47
Anf. 184	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	47
Anf. 185	BENGT-ANDERS JOHANSSON (m)	48
Anf. 186	LARS TYSKLIND (fp).....	48
Anf. 187	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	49
Anf. 188	PER BOLUND (mp)	49
Anf. 189	CHRISTINA AXELSSON (s).....	50
Anf. 190	BENGT-ANDERS JOHANSSON (m)	50
Anf. 191	CHRISTINA AXELSSON (s).....	50
Anf. 192	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	50
Anf. 193	ORDFÖRANDEN.....	51
Anf. 194	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	51
Anf. 195	ORDFÖRANDEN.....	51
Anf. 196	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	51
Anf. 197	BENGT-ANDERS JOHANSSON (m)	51
Anf. 198	SVEN GUNNAR PERSSON (kd)	51
Anf. 199	SUSANNE EBERSTEIN (s).....	52

Anf. 200	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	52
Anf. 201	ORDFÖRANDEN	52
Anf. 202	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	52
Anf. 203	SUSANNE EBERSTEIN (s)	53
Anf. 204	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	53
Anf. 205	ORDFÖRANDEN	53
Anf. 206	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	53
Anf. 207	SUSANNE EBERSTEIN (s)	54
Anf. 208	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	54
Anf. 209	ORDFÖRANDEN	54
Anf. 210	SUSANNE EBERSTEIN (s)	54
Anf. 211	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	54
Anf. 212	ERIK A ERIKSSON (c)	54
Anf. 213	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	54
Anf. 214	ORDFÖRANDEN	54
Anf. 215	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	55
Anf. 216	CHRISTINA AXELSSON (s)	56
Anf. 217	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	56
Anf. 218	HILLEVI LARSSON (s)	56
Anf. 219	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	56
Anf. 220	ORDFÖRANDEN	56
Anf. 221	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	56
Anf. 222	HILLEVI LARSSON (s)	56
Anf. 223	PER BOLUND (mp)	57
Anf. 224	CHRISTINA AXELSSON (s)	57
Anf. 225	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	57
Anf. 226	CHRISTINA AXELSSON (s)	58
Anf. 227	PER BOLUND (mp)	58
Anf. 228	HILLEVI LARSSON (s)	59
Anf. 229	ERIK A ERIKSSON (c)	59
Anf. 230	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	59
Anf. 231	Lantbruksrådet CARL-JOHAN LINDÉN	60
Anf. 232	ORDFÖRANDEN	60
Anf. 233	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	60
Anf. 234	ORDFÖRANDEN	60
Anf. 235	SUSANNE EBERSTEIN (s)	60
Anf. 236	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	60
Anf. 237	BENGT-ANDERS JOHANSSON (m)	60
Anf. 238	ORDFÖRANDEN	61
Anf. 239	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	61
Anf. 240	PER BOLUND (mp)	61
Anf. 241	ORDFÖRANDEN	61
Anf. 242	PER BOLUND (mp)	62
Anf. 243	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	62
Anf. 244	PER BOLUND (mp)	62
Anf. 245	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	62
Anf. 246	ORDFÖRANDEN	63
Anf. 247	PER BOLUND (mp)	63
Anf. 248	ORDFÖRANDEN	63